3e JAARGANG — HALFMAANDELIJKS - 4 MEI 1957 Nr 9 — LOSSE NUMMERS : 5 FR.

DE VOLKSUNIE

ORGAAN VAN DE VOLKSUNIE, VLAAMS NATIONALE PARTIJ

Beheer blad: Karthuizersstraat 58, Brussel.

Op naar ons Derde Kongres

Zondag 12 mei zal het de derde maal zijn dat de Volksunie haar jaarlijks kongres houdt.

Gesticht einde 1954 als eenheidspartij, gegroeid uit het verkiezingsbondgenootschap met Algemeen Christelijk Middenstandsverbond en Boerenfront, hield de Volksunie in april 1955 haar eerste kongres. Er was veel geestdrift maar op het gebied van organisatie bleef er praktisch nog alles te doen. De verkeizingen waren een improvisatie geweest net zoals die van 1949. Daarachter werd een eindpunt gesteld. De Vlaams-nationalisten namen zich voor opnieuw het harde werk van dag aan dag te verrichten in georganiseerd partijverband. Thans op enkele maanden voor de verkiezingen zal geen enkel Vlaams-nationalist daarom treuren .De eerste maanden waren hard. Velen stonden nog afzijdig en vroegen zich af of het nieuw opnieuw een strovuurtje zou zijn. De ouderen stonden in het algemeen sceptisch en vele jongeren volharden in de naoorlogse politieke bandeloosheid.

Waar vele ouderen bleven dromen van de vooroorlogse heerlijke periode sloegen enkele jongeren, die deze periode niet gekend hadden, de hand aan de ploeg. Dat zij het deden was normaal. Zij wisten dat de jongeren hen hun simpatie niet zouden onthouden wanneer er maar eenmaal doorgewerkt werd.

Belangrijker nog was echter de nieuwe mentaliteit. Waar vele ouderen, ontgoocheld door de verkiezingen, meenden dat het mirakel zich op eenmaal moest voltrekken en de 17 zetels plotseling opnieuw uit de lucht zouden vallen daar zagen de jongeren alles als een nieuw begin. Zij verheugen zich over de 114.000 stemmen die er al waren en ze namen het besluit dit stemmenaantal op te drijven, desnoods duizend per duizend.

Daar zij, jongeren, leefden van de Vlaams-nationale idee, zo wisten zij ook beter dan de ouderen dat deze idee niet uitgestorven was met de nieuwe generatie. Wanneer zij thans zien hoe talrijk de jongeren van 17 jaar af toestormen om hen te helpen, dan weten zij ook meteen dat de huidige aankomende generatie, die door de oorlogsjaren niet bedorven werd, in groter aantal nog dan zij, de strijd zullen verder voeren. De talrijke jonge scharen, die op het Vlaams Nationaal Zangfeest en de IJzerbedevaart een balsem waren op de geslagen wonden bij de repressie, beginnen zich politiek te organiseren. Zij hebben door ervaring ingezien dat kutluurverenigingen, a-politieke jeugdgroeperingen en bewegingen larie zijn en apekool, zo daarnaast geen stevig georganiseerde politieke partij staat. Zij beginnen de Vlaamse ziekte van de onnozelheid van al de proeperingen « buiten en boven alle politiek » te doorzien, zo althans deze verenigingen niet de vaste wil bezitten om langs het karakter van mantelorganistie om de politieke stroming te versterken. Deze kentering is verheugend. De dag dat Vlaanderen zich politiek bewust wordt van zijn mogelijkheden en de beslissing neemt zijn macht politiek uit te bouwen, die dag is onze strijd gewonnen.

We gaan thans in die richting. De jongeren laten zich niet meer vangen door de Vlaamsgezinde lokvogels van de kleurpartijen, door de Verrokens, de Kieboomsen, de Delwaides, de Craeybecksen en de Fayatten. Zij kijken naar de kleurpartijen in hun geheel en zien dat die anti-Vlaams handelen. Dat die partijen elk voor zich een paar volksvertegenwoordigers wat Vlaamsgezind laten doen voor het forum om flamingantische onnozelaars te vangen, hebben zij doorzien. Het doet er zelf niet toe of die personen stuk voor stuk eerlijke mensen zijn, afgezien dan van het feit dat ze moeten weten dat hun partij Vlaanderen er altijd ondergehouden heeft en verder wil onderhouden. De jongeren

(lees door blz. 3)

OPROEP TOT ALLE AFDELINGEN

Nog slechts enkele dagen scheiden ons van het kongres. Denkt er aan dat het ons laatste kongres is voor de verkiezingen. Doe een uiterste inzet om zoveel mogelijk vrienden en simpatisanten aan te zetten naar Antwerpen te komen. Legt autocars in. In dit verband kunnen wij met genoegen mededelen dat Oost-Vlaanderen een prachtige autokolonne heeft ingelegd, bestaande uit een zestigtal privéwagens en drie autocars, die voorafgegaan worden door een radiowagen. Proficiat voor de flinke propagandisten van Gent, Aalst, Eeklo, Dendermonde.

De afdelingen, die een afdelingsvlag bezitten, zullen niet nalaten die naar Antwerpen mede te brengen. De vaandeldragers komen samen te 14.15 uur in zaal « Palladium ».

Het inrichtend komitee

AAN DE KONGRESSISTEN AANBEVOLEN VLAAMSE LOKALEN TE ANTWERPEN :

« Omnibus », Suikerrui;
« Het Houten Been », Statiestraat, 41;
« Tirol », Nationalestraat, 22;
« Amadou », Amerikalei, 2;
« Roeland », Appelmanstraat;
« Tamboer », Lange Herentalsestraat;
« Vlaamse Klub », Statiestraat, 1a;
« Cordial », Oude Koornmarkt, 66, (1ste verdieping);
« De Valk », Statiestraat;
« Oude Leren Emmer », Blauwmoezelstraat;
« Raadshuis », Wolstraat, 5.

SAMENSTELLING VAN HET INRICHTEND KOMITEE

Het derde Volksuniekongres wordt georganiseerd door de algemene sekretaris, Rudi Van der Paal, bijgestaan door een inrichtend komitee, waarvan deel uitmaken : Benoit Ceuppens (voorzitter), Bob Degol, John Faes (sekretaris), Jos de Groof (penningmeester), Jeroom van Besien, Mw Staf Dauwen, Lode Delrue, Jw Lieve Mannaerts, Ward Rolus, Toon van Soom, kamerlid Wagemans, J. Geukens, Raeymaekers.

AAN ALLE VLAMINGEN

DE LEDEN VAN HET HOOFDBESTUUR VAN DE VOLKSUNIE NODIGEN U VAN HARTE UIT TOT HET DERDE VOLKSUNIEKONGRES, DAT OP 12 DEZER IN DE SCHELDESTAD PLAATS VINDT.

AL WIE HET WERKELIJK MEENT MET DE VLAAMSE BEWEGING, AL WIE OVERTUIGD IS VAN DE NOODZAKELIJKHEID VAN EEN VLAAMS-NATIONALE PARTIJPOLITIEKE FORMATIE, ZAL DOOR ZIJN AANWEZIGHEID OP DIT LAATSTE KONGRES VOOR DE VERKIEZINGEN ZIJN SIMPATIE VOOR ONZE HARDE STRIJD BETUIGEN.

ANTWERPEN VERWACHT U TALRIJK EN ENTOESIAST, VERBETEN EN KAMPVAARDIG OP DEZE HOOGDAG VAN ONZE PARTIJ, DIE SINDS DRIE JAAR ONONDERBROKEN VECHT ONDER DE LEUZE : « ZELFBESTUUR, AMNESTIE, INDUSTRIALISATIE VAN ONZE GEWESTEN, SCHOOLGELIJKHEID DOOR FEDERALISME ».

Advokaat Frans van der Elst — Rudi Van der Paal — kamerlid Herman Wagemans — Ward Rolus — Ludo Sels — Reimond Mattheyssens — Drs Wim Jorissen — René Evers — advokaat Jef Libens — Bob Maes — A. van Malderen — J. van Besien — Dr. Van Leemputten — Dr. J. Van Boxelaer — Omer van de Kerckhove — E. Steenhaut — Ingenieur Jan de Bondt — Dr. De Volder — Viktor Bouckaert — Alfons Waelput.

ANTWERPEN VERWACHT U OP HET DERDE KONGRES VAN DE VOLKSUNIE OP ZONDAG 12 MEI 1957.

In de VOORMIDDAG te 10.30 uur : STUDIEVERGADERINGEN :

— Binnenlandse Politiek (in « Het Raadshuis », Wolstraat 5, op 300 meters van de Katedraal).
voorzitter : Omer van de Kerckhove (Aalter);
referaathouder : advokaat & kamerlid Herman Wagemans (Antwerpen);
sekretaris : E. Steenhaut (Aalst).

— Buitenlandse Politiek (in « Vlaamse Klub », Statiestraat, 1, Antwerpen (1ste verdieping) - dichtbij het Centraal Station).
voorzitter : Drs Goeyens (Elsene);
referaathouder : advokaat Frans van der Elst (Brussel);
sekretaris : René Evers (Overpelt).

— Sociaal - ekonomische problemen (in zaal « Cordial », Oude Koornmarkt, 66, 1ste verdieping - dichtbij de Katedraal).
voorzitter : A. Degol (Antwerpen);
referaathouder : Drs Wim Jorissen (Tongeren);
sekretaris : Achiel van Malderen (Brussel).

— Jongerenproblemen : (in zaal « De Nieuwe Worstenpan », Turnhoutsebaan, 29, Antwerpen - dichtbij Centraal Station en Carnotstraat).
voorzitter : Dr. Juul van Boxelaer (Wichelen);
referaathouder : Karel Dillen (Antwerpen);
sekretaris : John Faes (Antwerpen).

IN DE NAMIDDAG TE 14.30 UUR : SLOTVERGADERING onder voorzitterschap van de algemene voorzitter, advokaat Frans van der Elst.
Plaats : in « zaal Palladium », Offerandestraat, 42 (dichtbij Centraal Station en Carnotstraat).
Sprekers : Ludo Sels en Reimond Mattheyssens.
Korte boodschappen namens
— West-Vlaanderen door Ingenieur Jan de Bondt (Diksmuide)
— Oost-Vlaanderen door Dr. R. van Leemputten (Velzeke);
— Brabant door Dr. Herman Bouchery (Halle);
— Limburg door student Jan Kaufmann (Hamont);
— Antwerpen door dhr Ward Rolus (Mortsel);
— de Vlaamse Militantenorde door dhr Bob Maes (Zaventem).

(links) Frans van der Elst Algemeen Voorzitter — (rechts) Dr. R. Van Leemputten.

BRETOENSE NATIONALE BEDEVAART door Franse politie uiteengedreven

Op Paasmaandag jl. zou de traditionele Nationale Bedevaart der Bretoenen ingericht worden, ditmaal naar het graf van Abbé Yann-Vari Perrot, om een kruis op te richten op de plaats waar deze diepbetreurde Bretoense voorman door « onbekenden » vermoord werd in december 1943. Op 20 april jl. verboden de franse autoriteiten deze bedevaart, en honderden rijkswachters verzamelden vanaf Pasen in en rond het dorp Skrygnak, in de Bretoense heuvelen, dichtbij de plaats waar E.H. Perrot begraven ligt.

Vroeg in de morgen van Paasmaandag verzamelden groepen volksgetrouwe Bretoenen zich over heel Bretagne. Voor hen die uit Zuid-Bretagne kwamen diende als verzamelpunt het dorp Skaer. Een groot aantal te Parijs wonende Bretoenen kwamen bijeen te Dinan. Als algemeen verzamelpunt voor alle deelnemers was Sant-Servez (bij Saint-Brieuc) vastgelegd.

Te Dinan had een korte plechtigheid plaats op het graf van de Bretoense geschiedschrijfster Mw. Du Guerny, om haar vaderlandsliefde vermoord. Te Nizon had eenzelfde plechtigheid plaats op het graf van de gebroeders Tattevin, beiden om hun vaderlandsliefde vermoord op de leeftijd van resp. 20 en 18 jaar. Te Sant-Servez tenslotte werden gebeden gezegd op het graf van de, eveneens door de vijanden van Bretagne vermoorde, schrijver Auguste Bocher, en op het graf van zijn broer, neergeschoten terwijl hij de begrafenis van Auguste Bocher volgde. Op al deze plaatsen waren agenten van de Staatsveiligheid aanwezig; heel de plechtigheid werd gefilmd en alle aanwezigen door politiemannen gefotografeerd. De houding van een kameraman op het kerkhof van Sant-Servez was zo uitdagend, dat hij door enkele jonge Bretoenen met geweld verwijderd werd.

Door Abt Dom Alexis werd daarop een kruis van 6 m. hoogte gezegend dat dan op de schouders van 20 jonge mannen (waaronder enkele priesters) gedragen werd naar de plaats waar Auguste Bocher gevallen is. Daar werd het kruis geplaatst; oorspronkelijk was het voor het graf van E.H. Perrot bestemd, maar toen vernomen werd dat Skrignak helemaal door rijkswachters omsingeld was, werd besloten het kruis daar achter te laten.

In de loop van de namiddag werd een groep van 200 bedevaarders onder wie vrouwen, kinderen en priesters, die Skrignak langs het zuid-oosten naderde, tegengehouden door honderden zwaargewapende rijkswachters, welke aldaar wegversperringen hadden aangelegd. Daarom werd de herdenking vlak vóór de versperring gehouden; en de rijkswachters moesten willens nillens toezien hoe gewijde liederen en de Bretoense nationale himne gezongen werden, waarna de bedevaarders zich verwijderden.

Meer in het noorden was een andere groep bedevaarders tot in de dorpskom van Skrignak doorgedrongen en had reeds de kapel van Kerkeo bereikt, vlak bij de plaats waar E.H. Perrot begraven ligt. De kapel was echter gevuld met rijkswachters welke de bedevaarders onder bedreiging van hun sten-guns op afstand hielden, en hen tensotte met brutaal geweld uiteen dreven. Overal in de omgeving werden honderden identiteitskaarten en tientallen nummerplaten van auto's en autobussen afgeschreven.

Dit was het treurig einde van wat een waardige en vreedzame bedevaart had moeten worden...

Vernomen werd, dat de rijkswacht-troepen onder het bevel stonden van een pas uit Algerië teruggekomen officier. Ligt hierin een aanwijzing voor de nieuwe oriëntatie van de Franse politiek tegenover de volksbewuste Bretoenen ?

P.S. — Met Fransen valt niet te redeneren. Zij menen dat iedereen blij mag zijn door Fransen bestuurd en gepest te worden. Meer dan de Joden en veel meer dan de Duitsers achten ze zich het uitverkoren volk. En ze beseffen niet hoe onbenullig en potsierlijk ze zijn in hun chauvinisme. Op een barbaarse wijze onderdrukken zij Algerië. In Frans-Vlaanderen mag geen Nederlands onderwezen worden omdat « cet idiome représente une culture traditionnellement hostile à la nôtre » zoals de thans overleden oud-minister van Nationale Opvoeding, Y. Delbos het in 1951 uitdrukte. Ook in Vlaanderen trachten ze ons door middel van Brussel blijvend te onderdrukken. Daarom dat ook wij naast de Bretoenen staan in hun strijd van zelfontvoogding.

PEPERNOTEN

Wat Waals is vals is ! Sla al dood !...

De heer Bouweraerts, voorzitter van de Katolieke Vlaamse Landsbond, is uit het graf opgestaan om in een moedig dagbladartikel plechtig te waarschuwen tegen Vlaams-Waalse toenadering en de heilige oorlog tegen de Walen te prediken. Uit vertrouwbare bron hebben wij vernomen dat de heer Bouweraerts vast besloten is ditmaal eens konsekwent te zijn en de daad bij het woord te voegen. Hij zou verklaard hebben (want in zijn artikel lezen we daar niets over) dat het nu moet uit zijn met de overheersende positie van de Walen in de C.V.P., waar de Walen in het Nationaal Comité evenveel vertegenwoordigers tellen als de Vlamingen, alhoewel er tweemaal zoveel Vlaamse C.V.P.-leden zijn als Waalse. Daar de Walen onze vijand zijn en niet te betrouwen zou de heer Bouweraerts besloten zijn een Vlaamse C.V.P. te stichten en weigeren nog langer in de unitaire C.V.P. de Waals-franskiljonse heerschappij te ondergaan. Wij zijn tot ons spijt verplicht te waarschuwen tegen de separatistische en anti-belgische drijverijen van de gewezen -- senator Bouweraerts !

Of zou het toch niet waar zijn « qu'il n'y a que le ridicule qui tue » ?

Dreigende werkloosheid

Nieuwe jutefabrieken die in India en Pakistan met Amerikaans kapitaal gesticht zijn doen onze juteweverijen een moordende konkurrentie aan, bij zoverre dat enkele fabrieken reeds gesloten hebben. Enkele duizenden werklieden zitten reeds zonder werk en vele duizenden zijn met werkloosheid bedreigd. De fabrieken in India en Pakistan werken met de grondstof ter plaatse en met uiterst goedkope werkkrachten. Buiten een afschermen van de eigen markt en bijgevolg regeringsteun is er geen oplossing. Voor de duizenden arbeiders die met werkloosheid bedreigd zijn moet ingegrepen worden. Tot nog toe deed de regering niets. Alleen aan de enkele verlieslatende mijnen in Wallonië wordt met de regelmaat van een klok jaarlijks vijfhonderd miljoen gedokt. De waarde van zelfbestuur voor Vlaanderen blijkt in zo een geval weer duidelijk. Oude industrie valt thans geleidelijk weg en om nieuwe is de regering niet bekommerd !

De 12 maanden

Zodus heeft Buset eindelijk in het vuur van een redevoering de 12 maanden aangekondigd. Hij is nog wat vlug geweest want de verkiezingen zullen zeker niet voor na de zomer zijn. Wat we twee jaar geleden schreven en met tienduizenden affiches in Vlaanderen bekend maakten komt uit. De twaalf maanden konden reeds lang een feit zijn. Tienduizenden van onze jongens hebben zes maand te veel bij het leger doorgebracht om de socialistische verkiezingskampanje, die gebrek schijnt te hebben aan argumenten, te spijzen. Gek is het nu « De Standaard » te lezen. De C.V.P. heeft het voorzien, schrijft deze onderdanigste aller C.V.P. kranten. Ze vergeet dat de C.V.P. niets voorzien had ! De Volksunie heeft dit echter twee jaar geleden voorzien en uitgebracht. Wij zijn een kampanje voor de 12 maanden en tegen de linkse regering daarvoor begonnen. Maanden nadien heeft « Het Volk » de tekst van onze affiche tot een artikel verwerkt en dan heeft het nog weken geduurd vooraleer ook de Standaard ons ging napraten.

En lastig dat het is te voorzien dat 12 maanden volstaan ! In Duitsland is het maar 12 maanden en men spreekt nog van minder en in Engeland wordt de verplichte legerdienst afgeschaft te beginnen met 1960. Als Duitsland en Engeland niet meer doen dan vragen we ons af waarom wij meer moeten ? Zal ons leger de Russen misschien tegenhouden als ze komen ? Alleszins zullen onze officieren en hun vrouwen 's anderen daags reeds aan de Pyreneeën zitten. Dat weten we uit ervaring !

De boeren worden gesaboteerd

Sinds 8 maart reeds laat de Duitse regering opnieuw de invoer van spek toe. Wij hebben hier spek te veel. Toch heeft er nog geen uitvoer plaats gevonden. Het ministerie van Volksgezondheid moet zorgen voor stempels die op het vlees dienen geslagen te worden. Welnu dat ministerie heeft de tijd nog niet gevonden om die stempels ter beschikking te stellen. De boeren verdienen klaarblijkelijk te veel ! Daarom mag geen spek uitgevoerd worden ! Kan men nog een beter voorbeeld van sabotage van onze Vlaamse landbouwersbelangen vinden ?

Wim Jorissen
Provinciaal Voorzitter Limburg
Referaat Sociaal-ekonomische vraagstukken

ONGELOOFLIJK ! Socialistisch Senator Knops wil zwaar verminkte mijnwerker te lijf te Nieuwerkerken (Limburg)

Een ooggetuige-lezer schrijft ons :

Onlangs sprak Senator Knops, uit St.-Truiden in een drankgelegenheid te Nieuwerkerken. De rode « partijbons », die zich bij voorkeur aan de werkende klas vertoont als zijnde een bijzonder joviaal mens en de meest-sociaal-aanvoelende voorman bij uitstek, liet zich verleiden tot een politiek debat en... scheurde er zijn rode kleren aan. Hij, de hyper-intellektuëel, meende wellicht een heel gemakkelijke prooi te vinden in een tegenstander wiens politieke onderlegdheid hij toch wel ietwat te laag aansloeg. Het is wel zeker dat Senator Knops zich beter, voornamer, verfijnder en in alle opzichten voortreffelijker voelt dan een kolenhouwer doch even zeker is het dat deze voorgewende beschaafdheidsvormen slechts een laag-bij-de-grondse natuur verbergt. Er was een Vlaamsbewuste mijnwerker nodig om dit — ten overstaan van verschillende andere mijnwerkers — te bewijzen. Hoe kon de « eerbiedwaardige » Senator ook zo roekeloos zij zich te wagen op een terrein dat hem, uit ter aard, toch heel vreemd en de interpellant zoveel te beter, bekend is ? Hadde het debat nu nog gehandeld over boter of andere smokkelhistories. Ongetwijfeld is de B.S.P.-Senator hierin beter gedokumenteerd dan over mijnwerkersbelangen en -verlangens. Nu, het is een openbaar geheim dat Senator Knops van de koolmijnen en haar vraagstukken evenveel afweet als een haan van eieren leggen. En een vat kan slechts geven wat het in heeft. Vandaar dat de hyper-intellektuëel het afleggen moest. Dit ware nog niet zo erg geweest indien de achtbare Senator berust had in de nederlaag. Evenwel, onmachtig om deze Vlaams-denkende en Vlaams-voelende mijnwerker de mond te snoeren gooide Knops het dun laagje vernis dat hem tot kamouflage dient, af en ging over tot schelden en dreigen. Purper van woede, blauw uitgeslagen van drift, begon deze intellektuëel en vertegenwoordiger der B.S.P. er een taaltje uit te slaan waar een dokwerker verlegen zou voor geweest zijn. Bij gebrek aan argumentatie — iedere maal van repliek gediend ! — ontploffingsgereed, snauwde hij de gebrekkige mijnwerker ten laatste toe : « Gij verdomde zwarte, U ken ik al lang, in St-Truiden hebben we zó'n dossier van U gereed liggen ! Gij moogt wel heel blij zijn dat ge nog leeft ! »

Het cinisme van de rode senator wordt des te walgelijker als men weet dat onze mijnwerker, die nog jong is, bij een instorting de wervelkolom brak en zijn tijd mag doorbrengen op zijn bed of in een rollend wagentje, zonder uitzicht op beterschap.

Hoe onze mijnwerkers — zelfs zijn bedrogen volgelingen — reageren op zulkdanig taaltje heeft Mr Knops best kunnen vaststellen wanneer hij de hulpeloze ver-

(lees door blz. 3)

Jongeren nemen buitenlands kontakt

VLAAMSE JEUGD TE GAST IN DUITSLAND — HET NATIONAAL VERBOND VAN BLAUWVOETVENDELS-GENT ONDER LEIDING VAN JORIS SLEURS, ONTVANGEN DOOR HET STADSMAGISTRAAT VAN KASSEL EN DE DOMSTAD FRITSLAR. — GELUKWENSSEN VAN DE BISCHOP VAN FULDA.

Gedurende de Paasdagen hebben onze jongens en meisjes van het « Artevelde-vendel Reynaert » en enkele jongens van Aalst hun belofte vervuld : aanwezig te zijn bij de kerkwijding van de « diaspora » gemeente Besse, bij Kassel. Zowel de reis als ons verblijf aldaar zullen zij wellicht nooit vergeten. Onze komst was door de pers aangekondigd en later zou radio Frankfurt mededeling doen van ons verblijf aldaar.

Op Paasdag werd door onze begeleidende Pater de laatste H. Mis opgedragen in de Protestantse kerk en hielden onze jongens en meisjes en ouders hun Pasen. Het was een stille, ontroerende plechtigheid.

Om 11 uur werden we ontvangen door de oberbürgemeister Dr. Lauritsen van de stad Kassel, die zich verheugde onze jeugdgroep te mogen ontvangen en deze ontvangst in het teken plaatste van de volkerenverzoening.

's Avonds waren wij te gast bij de burgemeester van de Domstad Fritzlar. Onze Vendeliers met de leeuwenvlag vooraan, de muziekkapel en de volksdansgroep oogsten in beide steden bewonderende bijval. Ook het gezellig samenzijn en de verbroedering met de plaatselijke « Pharrjugend » was zeer hartelijk. De zaal was te klein voor alle belangstellenden.

Paasmaandag was DE hoogdag van de kerkwijding. Door onze aanwezigheid en medewerking aan deze plechtigheid wilden wij getuigenis van onze simpatie afleggen ten overstaan van de « Vertriebene ». Wij kregen de ereplaats met onze leeuwenvlag om het vele wat Vlaanderen deed voor de « diaspora's ». Na de kerkwijding kregen wij de speciale zegen van de Bisschop.

's Avonds vond in de grote, moderne « Kulturhalle » te Grossenrite een jeugdfeest plaats dat door vele vooraanstaanden werd bijgewoond o.a. door de Burgemeester van Fritzlar en de Bisschop van Fulda, die, omdat de Vlamingen optraden dit nog eens wilde meemaken. Onze muziekkapel, koor, vendelierskorps en volksdansers leverden een grootse prestatie. Het werd een prachtavond. Onze gastheren hadden maar een woord « wunderbar ». Zulke frisse, blije en ernstige jeugdgroep hadden ze in lange tijd niet meer gezien. De woorden van de Bisschop « hadden wij maar zo een jeugd », spreekt voor zichzelf. Kon het anders dat wij het feest mochten sluiten met een hartstochtelijke « Vlaamse Leeuw ».

W.O.S.

NADERE INLICHTINGEN BETREFFENDE HET KONGRES

— De ordedienst wordt verzekerd door de Vlaamse Militantenorde onder leiding van Bob Maes;
— Het kongres wordt opgeluisterd door een uitstekende muziekkapel, die na de slotvergadering doorheen de voornaamste straten van de Scheldestad trekt;
— Aan alle kongressisten wordt een programmaboekje aangeboden;
— Tijdens de slotvergadering zal Mter van der Elst, algemeen voorzitter, aan de zopas opgerichte « Vrouwenbeweging van de Volksunie » een vaandel overhandigen;
— Onze wakkere propagandaploegen plakten duizenden affichen uit in alle Vlaamse provinciën om de Vlamingen uit te nodigen het kongres bij te wonen;
— De samenzang tijdens het kongres staat onder leiding van Dr. Juul van Boxelaer (Wichelen);
— De kongressisten zullen mededeling krijgen van het vijftienpuntenprogramma van de partij, dat de basis zal zijn van onze aanstaande verkiezingskampanje;
— Achteraan in « zaal Palladium » wordt een plaatselijk sekretariaat ingericht onder leiding van John Faes, bijgestaan door de sekretarissen van de Antwerpse afdelingen;
— Onmiddellijk na het kongres vindt een korte, maar belangrijke bijeenkomst plaats van alle arrondissementele besturen.

ONGELOOFLIJK !

Socialistisch Senator Knops wil zwaar verminkte mijnwerker te lijf te Nieuwerkerken (Limburg)

(vervolg van blz. 2)

lamde te lijf wilde gaan. Neen, op dat gebied kon de jongen de senator niet volgen. Een man, aan zijn invalieden-wagentje gekluisterd, is geen partij voor een weldoorvoede O.W.-er, wiens enige bekommernis er in bestaat zijn broek te mogen verslijten in een gekochte senatorszetel. (Drie C.V.P.-ers werden omgekocht in de provincieraad !) De aanwezige mijnwerkers hebben dit handgemeen niet geduld waaruit senator Knops, wijselijk het besluit zou moeten trekken dat solidariteit onder mijnwerkers geen ijdel woord is en een gevoelen is verheven boven zijn politieke mentaliteit. Momenteel is het in Nieuwerkerken 2-0 in het voordeel der Volksunie en hierbij danken we senator Knops voor zijn bereidwillige medewerking.

En wat zijn vrome wens betreft dat de burgemeester deze gebrekkige de gemeente zou uitjagen, wellicht zal dat maar bij een vrome wens blijven al valt het te begrijpen dat de socialistische senator, liever geen flaminganten van dit kaliber meer ontmoet in het gewest St-Truiden, waar hij de stemmen moet halen met schijnheilige maniertjes, rondjes geven en door het uitkopen van C.V.P.-provincieraadsleden !

P.S. - Opgedragen aan de C.V.P. ! Zo zij de moed hadden van onze propagandisten dan zouden de socialisten, die toch heel wat minder zetels hebben dan de C.V.P. het wel afleren van zich als diktators te gedragen. Nadat te Nieuwerkerken een van onze propagandisten op een vergadering van « School en Gezin » de CV.P.-er Dupont zijn geloofsuitbuiting voor partijdoeleinden verweet, heeft thans een andere propagandist de B.S.P.-er Knops op zijn nummer gezet. De Volksuniepropagandisten weten dat wij en wij alleen de politieke waarheid propageren. En ze hebben de moed van hun overtuiging. Aan onze ongelukkige Vlaams-nationalistische kameraad onze welgemeende gelukwensen en ons innig medeleven.

Ludo Sels
spreker op slotvergadering

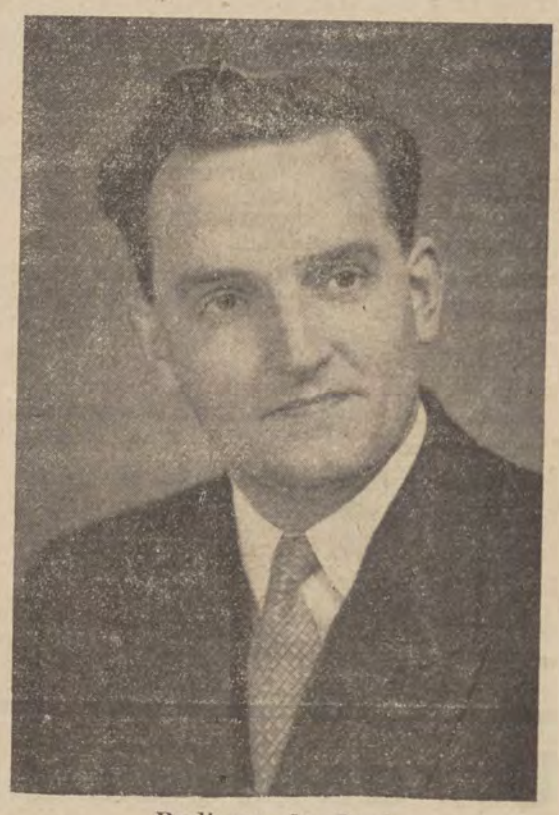

Rudi van der Paal
onze grote organisator,
inrichter van het kongres

Allen naar ons kongres te Antwerpen

OP NAAR ONS DERDE KONGRES

(vervolg van blz. 1)

kijken naar hetgeen iedereen zou moeten zien, naar het politiek rendement van die personen en die partijen en dat nul is.

De Volksunie daarentegen is een bedreiging op zichzelf, omdat zij meer is dan een partij, en wel een volk in wording.

Dat er nog zwakke plekken, dat er nog onvolkomenheden, dat er nog leemten zijn in de Volksunie, niemand weet het beter dan wij. Met man en macht wordt echter aan de aanvulling en aan de vervolmaking gewerkt. Niemand staat kritischer tegenover de Volksunie als het bestuur van de Volksunie zelf. Voor niemand zijn de onvolkomenheden een groter bekommeris als voor ons.

Toch zullen we op dit derde kongres een reeks resultaten kunnen voorleggen, resultaten van een jaar werk, die ieder objektief mens moeten onder de indruk brengen. Dat we in hogere mate verder krediet zullen krijgen staat voor ons vast en is onze grote voldoening, Dat die resultaten op hun beurt een reeks nieuwe werkers zullen aanvoeren is sociologisch gezien een zekerheid.

Enkele maanden geleden is de Volksunie plotseling wortel gaan schieten zowat overal in Vlaanderen in gebieden die sinds de oorlog braak lagen. Onze leden zullen dit op het kongres vernemen. Het uitbouwplan, dat wij ons met nieuwjaar '57 gesteld hadden is zijn verwezenlijking ongeveer nabij.

Op ons kongres zullen we eventjes verpozen om een terugblik te werpen op dit werk. Het overschouwen ervan zal ons mede de stimulans geven om in vlugger ritme nog het werk te verrichten dat moet gedaan worden eer de verkiezingen aanbreken.

De Volksunie groeit, Ze groeit in krachtig tempo, 12 mei zal er een bewijs te meer van geven.

EEN NIEUWE KOLONISATIEHAARD IN LIMBURG

Voor de onnozele flaminganten uit de kleurpartijen, die menen dat de Vlaamse Beweging steeds maar vooruitgaat, zelfs nu de Vlaams-nationalisten politiek nog onvoldoende georganiseerd zijn, nacst hun ervaring met de Wereldtentoonstelling wat nieuwe feiten ditmaal over Limburg.

Iedereen kent de toestand in de Limburgse mijnen. Ze hebben enkele jaren terug wat ballast uitgegooid en hun boekhouding vernederlandst. We hebben toen gewaarschuwd tegen schijnsuksessen. Het hoger beheer van de mijnen is thans nog steeds zo frans als vroeger en de winsten gemaakt op de kolenuitbating, eigendom van onze Limburgse ondergrond gaan nog steeds naar Brussel, Wallonië en Frankrijk.

De franskiljons in de mijnen hebben het spel nog niet verloren gegeven. Thans trachten ze niet alleen de reserves ZONDER BETALING op te slorpen maar te Hasselt hebben ze weer iets verricht dat ons de mate van hun cinisme in hun volksverrachting laat zien. Ze hebben daar een INSTITUT DES MINES gesticht waarheen onze mijnwerkers mogen gaan ter verzorging.

In het hartje van Limburg hebben ze een Franse haard gesticht het kan niet meer !

Dr BELAYEV die onze mijnwerkers moet onderzoeken kan geen Nederlands ! Men zal begrijpen hoe ernstig het onderzoek van de zieken geschiedt. Al de verslagen die hij over de zieken opstelt zijn in het Frans. In de biblioteek bestaat er niets dat niet Frans is.

De benoemingen die er gebeuren door de dokters LAMBIN en LAVENNE, zelf beiden franssprekend, zijn praktisch alle Franstalig! Naast hen staan daar Ir. DE GHELDERE, een franstalige, Dr PATIGNY en Dr CARTIGNY eveneens franstalig. Hasselt wordt een afzetgebied van de Franstalige afdeling Geneeskunde van de Universiteit te Leuven !

Zo verstaan onze kleurpartijen de eentaligheid in Vlaanderen. Niet alleen dulden zij dit, doch ze bevorderen het achterbaks via de mijnbeheerders !

Er zijn nochtans Vlaamse dokters genoeg. Zij zouden onze Vlaamse werklieden ten minste verstaan. Niet alleen onze mobielen moeten zich trachten in het Frans te verklaren bij hun dokters in Wallonië, neen in het hartje van Limburg moeten onze mijnwerkers zich nog proberen in het Frans of in een gebarentaal te verklaren !

En onze machtige sindikaten krijgen geen woord van protest over de lippen. Nu het is waar dat de verkiezingen naderen en dat hun partijen dan geld moeten halen bij de mijnbonzen. Het brengt op de belangen van de Vlaamse arbeider te verkopen. Wij zeggen maar een zaak : Er uit met die volksvreemden ! Vlaamse dokters voor onze Vlaamse mijnwerkers !

WAALSE GEZINSPOLITIEK VLAAMSE GROTE GEZINNEN BENADEELD

Eenieder is het er over eens dat met het oog op de toekomst van een volksgemeenschap van overheidswege een demografische politiek moet gevoerd worden, m.a.w. een politiek die er op gericht is de volkskracht te vrijwaren in de toekomst, het uitsterven van het volk te voorkomen. Men weet welke de bevolkingsevolutie is in ons land : in Wallonië en te Brussel overtreft het sterftecijfer het geboortecijfer en veroudert en vermindert de bevolking op onrustwekkende wijze; in Vlaanderen is er nog een bevolkingsaangroei, maar de evolutie is bepaald ongunstig. Het is wel overbodig te wijzen op het levensbelang van dit probleem voor een volk : leven of uitsterven !

Het is dan ook begrijpelijk dat in verantwoordelijke Waalse kringen, zoals trouwens reeds eerder in Frankrijk, grote aandacht besteed wordt aan de gezinspolitiek, aan de maatregelen die dienen getroffen om te verhelpen aan de ongunstige evolutie.

In de schoot van het Centrum Harmel bestond er een speciale afdeling voor demografische problemen. Van Waalse zijde werd er een gezinspolitiek uitgestippeld die beantwoordde aan de Waalse toestanden en noden : kroostrijke gezinnen zijn zeldzaam in Wallonië; er zijn veel kinderloze gezinnen. Het komt er op aan de gezinnen met één kind sterk te bevoordeligen.

Van Vlaamse zijde werd aangetoond dat de toestanden in het Vlaamse land anders liggen : dat de relatief gezonde demografische toestand in Vlaanderen in hoofdzaak te danken is aan de nog talrijke kroostrijke gezinnen, en dat de gezinspolitiek er moet op gericht zijn vooral deze gezinnen, die een zware kinderlast dragen, te helpen en te bevoordeligen.

Het logisch besluit van deze studies is dan ook dat er in België een Vlaamse en een Waalse gezinspolitiek nodig zijn. De unitaire struktuur van de Belgische eenheidsstaat maakt dit onmogelijk.

Men had kunnen verwachten dat de C.V.P. een durvende, vooruitstrevende gezinspolitiek zou gevoerd hebben. Helaas, op dit gebied zoals op andere gebieden, is de C.V.P. in gebreke gebleven : het hekken bleef aan de oude stijl hangen.

Na lang aarzelen en treuzelen heeft de huidige linkse regering, voornamelijk onder druk van de Walen, het stelsel der gezinsvergoedingen herzien. Eens te meer zijn de Vlamingen het kind van de rekening : het nieuwe stelsel beantwoordt volkomen aan de Waalse eisen en de Waalse toestanden. Niet alleen finantiëel is dit stelsel nadelig voor Vlaanderen, maar daarenboven demografisch gezien in strijd met het Vlaamse volksbelang.

Het is zeer te betreuren dat de Vlaamse pers en dat de Bond der Kroostrijke gezinnen, gevangenen van het unitarisme, de moed gemist hebben om dit essentiëel aspekt van het vraagstuk in het licht te stellen. Eens te meer worden de Vlaamse volksbelangen geslachtofferd op het altaar van het Belgisch unitarisme ten voordele van de Walen.

Wij betwisten het recht niet van de Walen om een eigen gezinspolitiek te voeren aangepast aan de Waalse toestanden, maar wij aanvaarden niet dat een Belgische regering aan Vlaanderen een Waalse gezinspolitiek opdringt. Wij eisen voor ons het recht op van een Vlaamse gezinspolitiek : alleen zelfbestuur door federalisme biedt daartoe de mogelijkheid. Dit is de gebiedende eis van het Vlaamse volksbelang!

Reimond Mattheyssens
Provinciaal Voorzitter Antwerpen
Spreker op slotvergadering

VAN DE FRONTPARTIJ NAAR DE VOLKSUNIE

40 JAAR VLAAMS NATIONALISME

GROOT NEDERLANDSE GEDACHTE EN NEUTRALITEITSPOLITIEK

De algemene lijn van het Vlaams nationalisme is weinig veranderd. Wel is in 1933 de groot-nederlandse gedachte het credo van de partij geworden. « Dietsland » is nu het nagestreefde ideaal, zonder dat daarom de federalistische gedachte wordt opgegeven. In de laatste jaren vóór de oorlog komt ze zelfs opnieuw met kracht op de voorgrond. Op de IJzerbedevaart van 1938 wordt met klem het zelfbeschikkingsrecht voor Vlaanderen geëist. Federalistische en groot-nederlandse gedachte vullen mekaar nu aan.

De traditionele antimilitaristische geest blijft het Vlaams nationalisme kenmerken. Het komt tot uiting in het « nooit meer oorlog ! » van de IJzertoren en het « Vloek aan de Oorlog ! » van de IJzerbedevaart van 1937. Het is geen teken van lafheid en sluit de weerbaarheid van een volk niet uit. Het licht in de lijn van een naar hoger opstrevende beschaving en sluit aan bij de ideeën die tot grondslag dienden voor de Volkerenbond in 1919 of de Organisatie der Verenigde Naties in 1945. Het is een der grote positieve verwezenlijkingen van het Vlaams nationalisme.

Ermee verwant is de drang naar neutraliteit in de laatste jaren vóór 1939. Tegenover het dreigend oorlogsgevaar staat het VNV een strikte neutraliteitspolitiek voor. Reeds in 1936 heet het : « De oorlog is bijna onvermijdelijk. Vlaanderen is dood, indien het nog door een tweede oorlog verwoest wordt ». Zo, achteraf gezien, die politiek minder juist kan lijken, moet ze nochtans in het licht van die dagen gezien worden. De vredeswil was in alle Westerse demokratieën oprecht — getuige de triomfantelijke terugkomst van Chamberlain uit München in 1938. Zelfs toen de oorlog onvermijdelijk bleek, kon met de toen voorhanden gegevens niet bewezen worden dat de kleine Westerse landen er noodzakelijk moesten in betrokken worden. Koning Leopold III, hierin volledig gesteund door de traditionele partijen, stond deze politiek voor en leunde hierin bij Nederland aan. In haar tijd scheen zij het meest verantwoord voor België en Vlaanderen.

De strijd voor algehele en onvoorwaardelijke amnestie laaide terug op. De Vlaams nationale zangfeesten en de IJzerbedevaarten groeien nu uit tot indrukwekkende manifestaties. De hulde aan de IJzersoldaten is de uitdrukking bij uitstek geworden van de Vlaamse en van de nationale gedachte, die nu ver buiten de eigenlijke invloedssfeer van de Vlaams nationale partij is gegroeid. Het aksent wordt nu ook gelegd op de strukturele werkloosheid van Vlaanderen. De « nieuwe Vlaamse schilderschool » van Grammens voert in 1938 een zuiveringsaktie over Vlaanderen. De wet op het taalgebruik in het leger wordt in 1938 goed gekeurd. Hoe onvolledig ook toegepast, leiden de taalwetten op Vlaams gebied reeds tot verstrekkende gevolgen. Een nieuw aspekt van de Vlaamse strijd, Brussel, wordt nu met kracht aangevat. In 1939 is de splitsing van het ministerie van openbaar onderwijs nakend.

DE « ZWENKING NAAR RECHTS »

Veel werd geschreven over de koerswijziging van de Vlaams nationale partij in 1933, de beruchte « zwenking naar rechts », door de tegenstrevers lasterlijk als « zwenking naar het fascisme » bestempeld.

Sinds 1930 oefende de autoritaire gedachte een onmiskenbare invloed uit in Europa. Haar innerlijke staatsordening en haar grootse verwezenlijkingen wekten ontzag. Haar andere aspekten : de beperking van de vrijheid van het individu, de niet te ontkennen drang naar militaire ekspansie, de eerste konflikten met de godsdienst en de rassenteorieën staan nog in de schaduw. Omgekeerd lijden de demokratieën, die op zeer reële verwezenlijkingen kunnen bogen, in die dagen in de geest van de publieke opinie onder sommige schaduwzijden. Het baart dan ook geen verwondering dat in alle partijen ruime schijven van het kiezerspubliek met het « fascisme » flirten. In de katolieke en liberale partijen zou een deel van de kiezersmassa — in 1936 ongeveer een kwart van hun effektieven — zich afscheuren en achter het Rexisme groeperen.

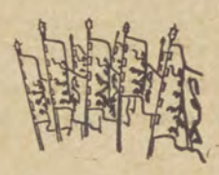

Maar zelfs bij hen die aan hun partij trouw bleven, riep de bedreiging van een marxistisch autoritarisme,— in die jaren aktueel geworden met het « Front populaire » in Frankrijk — de wens wakker naar een « stevig » gezag. Toen, bij de burgeroorlog in Spanje, in België de linksen de zijde van het marxisme kozen, ging de simpatie van de katolieke pers algeheel naar Franco. Maar ook in de socialistische partij zette de grote man der partij, Rik de Man, een zwenking in naar het « nationale socialisme ». Ook het Vlaams nationalisme ondervond de weerslag van de nieuwe stromingen. Stemmen gaan op die zich keren tegen een overdreven kapitalisme (wat de socialisten nog veel meer deden), tegen het kommunisme (zoals de katolieken) en tegen sommige feiten van de demokratie (zoals praktisch iedereen in de publieke opinie in die dagen). Niet tegen het demokratisch staatsbestel had men het, wel tegen minder gelukkige punten ervan, al moet het toegegeven worden dat het deze kritiek soms aan maat ontbrak. Trouwens worden op onze dagen die schaduwzijden nog steeds gehekeld, getuige ervan nog onlangs een uitlating van het kristen demokratisch blad « La Relève » : « Il nous paraît grave de devoir constater que... M. Spaak se retire devant la médiocrité du milieu et l'impossibilité d'y exercer une action à sa mesure... Il est impossible de dissimuler que le départ de M. Spaak... contribuera à rabaisser encore un niveau qui n'est déjà certainement pas trop élevé ». Moet het blad dan ook als « fascistisch » bestempeld worden ?

Nieuwe uiterlijkheden komen van die invloeden getuigen. De nieuw opgerichte Vlaams nationale partij krijgt een leider. Slagzinnen zijn aan de orde van de dag. De landdagen van het VNV krijgen een strenger karakter. Vooral door die uiterlijkheden heeft het VNV toen, en vooral later, zijn politieke tegenstrevers lelijk in de kaart gespeeld. Veel meer dan uiterlijkheden waren het niet. De Vlaams nationale kiezersmassa : de boer uit de Kempen of uit het Payottenland, de traditionele flamingant uit de steden, werd er niet door beroerd en bleef in zijn gewone trant van zaken denken. Zelfs bij de aktieve partijleden hebben ze weinig diepgaande invloed gehad. De geest van de Vlaams nationale partij in die dagen spreekt niet van eng fanatisme, van massapropaganda, van machtswellust. Hij weerspiegelt wel openbare verhoudingen, een oprecht streven naar het Vlaams volksbelang, een drang naar een groot menselijk Vlaams ideaal, een sterk antimilitaristische geest. Het kon moeilijk anders. Gans de traditie en geschiedenis van Vlaanderen spreken van vrijheidszin en vrijheidsstrijd — soms te veel zelfs. Wat is de figuur van Tijl Uilenspiegel anders. Zo wordt dan in de VNV pers herhaaldelijk gewaarschuwd tegen het onbesuisde geloof aan een almachtig leider. Zo schrijft dan « Strijd », weekblad van het VNV, in betrekking tot Degrelle en het Rexisme : « Men bouwt geen volksbeweging en in Vlaanderen geen nationale beweging op een schandaalreklame ».

En wat was dan het « nationaal solidarisme » dat de VNV nastreefde. De grote wereldkrisis van 1929-1931 had in gans Europa het verlangen meegebracht door een betere ordening der ekonomie — door sommige stromingen in het VNV onder vorm van bedrijfschappen of korporaties ingedacht — zulks voortaan te vermijden. Deze idee werd trouwens door de katolieke volkspartij in 1936 in het beginselakkoord KVV-VNV onderschreven.

Het dient opgemerkt dat een gezond korporatisme door het hogere kerkelijke gezag gunstig aanzien werd en de korporatistische stroming ten tijde van de Concentratie VNV-KVV in de katolieke partij zeer sterk was, zozeer dat het ACW die dit met lede ogen aanzag, enkele maanden later met veel vreugde de Concentratie hielp kelderen. Zo er op onze dagen niet veel meer over korporalisme gesproken wordt, is het omdat het op de huidige dag ouderwets en voorbijgestreefd aandoet naast de veel dieper ingrijpende stelsels als « dirigisme », « planning », « nationalizatie » en « etatizatie ». In een gewijzigde vorm verwezenlijken op onze dagen de grote sindikaten een korporatistisch stelsel, echter zonder altijd blijken te geven van respekt voor het demokratisch beginsel, dat alle macht aan de volksvertegenwoordiging toekent.

Een objektief onderzoek toont alzo aan dat tussen 1930 en 1939 de Vlaams nationale partij evenals de andere Belgische kleurpartijen de weerslag van het tijdsgebeuren ondervond, zonder er nochtans enige werkelijk diepgaande wijziging van te ondervinden. Wanneer vanaf 1936 de autoritaire staten met hun militaire machtsekspansie zullen beginnen en hun schaduwzijden nu duidelijk blijken, zal de invloed van de nieuwe staatsopvattingen zeer snel dalen in alle Belgische partijen, zodat er in 1939 niet veel meer van te merken is. Toch zullen in dat jaar de kleurpartijen bij de verkiezingen hun slag trachten te slaan, door het VNV als « fascistisch » te brandmerken bij de openbare mening. Hoe ongegrond de beschuldiging was, zal de Vlaamse opinie bewijzen door de Vlaams nationale partij nog steviger in het zadel te helpen.

Uit de STUDENTENWERELD

De met veel bombast als daverend aangekondigde slotvergadering van het K.V.H.V., de machtigste studentenorganisatie aan het Unif, is ten slotte maar weinig zaaks geworden. Men zag het de —schaarsopgekomen — studenten aan dat ze enkel waren gekomen om eens goed te lachen met de nonsensrijmelarij van Gaston Durnez en de humoristische bespiegelingen van L.D.L. over binnen- en buitenlandse politiek.

Gaston Durnez is wellicht wel een goed Standaardjournalist maar als voordrager uit eigen werk sloeg hij maar pover figuur. Hij heeft nog heel wat te leren bij onze Noordnederlandse grootmeesters in het genre.

De grootste belangstelling ging natuurlijk uit naar L.D.L, de auteur van de felgesmaakte sensatiefeuilleton over de Brusselse onderwereld. Aan zijn gezonde hoogrode kleur te zien, hebben de bezoeken aan de bars van het « milieu » hem geen kwaad gedaan.

Wat L.D.L. vertelde was voor ons geen nieuws. Het is algemeen geweten dat een Standaardredakteur schrijft wat hem in de mond wordt gelegd door De Smaele. Zo zal hij drie jaar lang de flamingantische zweep laten knallen om vlak voor de verkiezingen zelf C.V.P.-kiesdraver te spelen.

We zijn volledig akkoord wanneer hij, zelf erkend weerstander, wijst op het onlogische van de houding der pers, die enerzijds de weerstand onder Duitse bezetting huldigt en anderzijds de Cyprioten en Algerijnen doodverft als rebellen omdat de gehate bezetters geen Duitsers zijn maar Fransen en Engelsen.

Nogmaals akkoord wanneer hij de Hongaarse tragedie terugbrengt tot de juiste proporties. De zgz. Hongaarse vrijheidsstrijd was enkel een burgeroorlog tussen de Moskousatellieten en de nationaalvoelende kommunisten. Het was dan ook verkeerd deze strijd als een strijd voor godsdienst en vrijheid voor te stellen.

Daarbij moeten wij toch aanstippen dat ook « De Standaard » aan deze geschiedenisvervalsing deel heeft gehad.

Op stuk van de binnenlandse politiek stelt L.D.L. de zaken wel wat te optimistisch voor. En we kunnen niet akkoord gaan met zijn bewering dat de Brusselaar van geen slechte wil is en niets liever vraagt dan zijn eigen Vlaamse aard te bewaren. Hij moet maar eens te rade gaan bij Edgar Van Cauwelaert. En L.D.L. valt bepaald tegen wanneer hij de studenten tot gematigdheid aanzet. Akties met verf- en teerborstel zijn af te keuren. Is dat een speldeprik voor zijn kollega M.G. Ruys met zijn opruiende artikels tegen de Expo ?

Wij hopen dat de studenten deze minimalistische taktiek niet « au sérieux » zullen nemen.

Globaal gezien kan het K.V.H.V. op Vlaams gebied dit jaar bitter weinig op zijn aktief noteren. Buiten een avond met de mobielen en een voordracht door Prof. Vlerick over de werkloosheid, zie ik niets dat ook maar enigszins zou wijzen op een bestendige waakzaamheid tegenover de Vlaamse problematiek. De aangekondigde sociale aktie bekend onder de naam « Walenwerking » bleef beperkt tot één ontspanningsavond te Luik, die dan nog meer een « avondje-uit » voor de studenten betekende dan een « hart onder de riem » voor de Luikse Vlamingen.

Het K.V.H.V. is het aan zijn roemrijk verleden verplicht voor te gaan in de Vlaamse ontvoogdingstrijd. Dit akademisch jaar beloofde onder impuls van preses De Jonghe een vruchtbaar jaar te worden. Het is een maat voor niets geweest. Buiten een Daelsnummer en een Mobielennummer van « Ons Verbond » is alles in de kartons blijven steken. Ook de geplande debatavond tussen een personaliteit van de Volksunie en van de C.V.P. viel in het water. Waarheidsgetrouw dienen we er aan toe te voegen dat dit niet de schuld was van de inrichters maar wel van de C.V.P.-platbroeken die een debat met de Volksunie vrezen gelijk de pest.

Wij verwachten niet van het K.V.H.V. dat het een mantelorganisatie zou zijn van de Volksunie. Het minste echter dat wij van de studenten mogen verwachten is dat zij belangstelling zouden betonen voor de politiek om later in het volle leven hun verantwoordelijkheid te kunnen opnemen. Buiten enkele lofwaardige uitzonderingen zijn er weinig afgestudeerden die hun dure eden tegenover moeder Vlaanderen gestand blijven. Laat ons hopen dat het Verbond in de toekomst meer op dit aspekt van de zaak zijn aandacht zou richten.

Een student.

Boerenbond in de wiek geschoten

Het moet zijn dat onze jongste aanval op senator Mullie, voorzitter van de Boerenbond, pijnlijk aangekomen is, want « De Boer », hun weekblad, probeert de aandacht af te leiden.

We schreven dat senator Mullie, aanvoerder van de C.V.P.-senaatsfraktie van de boerenvertegenwoordigers en voorzitter van de Boerenbond, ook beheerder was van een grote stikstoffabriek. Tot daar minder erg. Maar die stikstoffabriek verkoopt haar waar in Nederland en elders in het buitenland 20 p.c. beterkoop dan hier! Wat onaanvaardbaar is voor onze boeren. Senator Mullie zou daar als voorzitter van de Boerenbond en als leider van de C.V.P.-senaatsfraktie van de boeren scherp moeten tegen opkomen, maar doet dit natuurlijk niet omdat hij als beheerder van die stikstoffabriek de winsten op de kap van de boer mee in zijn zak steekt. We voegden er aan toe dat aan dit schandaal onmiddellijk een einde diende gesteld ofwel door ontslag van senator Mulllie uit de beheerraad van de stikstoffabriek ofwel door ontslag als voorzitter van de Boerenbond en als leider van de Senaatsfraktie van boerenvertegenwoordigers in de C.V.P. Wat antwoordt « De Boer » daarop ? Niets natuurlijk ! Ze verzwijgt zorgvuldig wat wij schreven opdat haar lezers dat niet zouden vernemen. Zij trachten de aandacht af te leiden met allerlei verwijten, die wij echter maar al te graag beantwoorden.

1) Wij zijn « scheurmakers ». (Verwondert U dat, lezer !) Het is dan wel een oude scheur want juist honderd jaar geleden kwam de Vlaamse meetingpartij op te Antwerpen en veroverde zetels, tachtig jaar geleden was onze grote Vlaamse schrijver Hendrik Conscience kandidaat op een Vlaamse lijst, vijftig jaar terug bemoeide de Vlaamse ekonomist Lodewijk De Raet zich te Brussel een Vlaamse partij boven het doopvont te houden en ongeveer veertig jaar terug veroverde de Vlaams-nationale Frontpartij haar eerste zetels.

Zou de C.V.P. dan ook geen scheurpartij zijn want van 1830 tot 1847 ongeveer bestonden er in België alleen de « Unionisten » ? Omstreeks 1847 splitsten die Unionisten zich in Liberalen en Katolieken.

« De Boer » weet dit alles zeer goed. Zo weinig ontwikkeld is hun schrijvelaartje niet, maar hij weet dat de meeste boeren hiervan onkundig zijn. En liegen mag « De Boer ». Zij zetten een kruis in hun kenteken naast de titel van hun blad en dan zal niemand hen verdenken van leugen. Wij menen echter dat het dan dubbel erg is te liegen.

2) Wij worden nu pas wakker nadat we vier jaar gezwegen hebben !

Het is maar goed dat niet veel lezers van « De Boer » ons blad lezen. Zij, die dat wel doen en die weten wat de Volksunie sinds vorige verkiezingen vergaderd heeft zullen deze zin van « De Boer » wel smaken. En wat het verwijt aan onze volksvertegenwoordiger betreft, hij zit daar wel alleen, maar durft toch nogal wat andere zaken zeggen over de landbouwpolitiek in ons land dan de C.V.P. boerenverdedigers. Zo gauw hij ons zijn rede instuurt zullen we ze publiceren. « De Boer » kent ze echter, vermits ze in de Parlementaire Annalen staat en in het « Beknopt Verslag ».

3) De socialisten zouden « hopen » op de scheurlijsten.

Wat kunnen de socialisten meer verlangen dan alleen met de C.V.P. af te rekenen te hebben ? Zij klopten de C.V.P. toen zij, socialisten, in de oppositie stonden tijdens de koningskwestie, zij versloegen ze opnieuw toen de C.V.P. in de oppositie stond tijdens het schoolvraagstuk. Wat kunnen de socialisten meer verlangen ? Het was nogal wat anders voor de oorlog toen er nog andere partijen van rechts waren. De socialisten hadden het toen zo gemakkelijk niet. Wel integendeel. Zij geraakten toen niet vooruit. Na de oorlog toen ze alleen met de C.V.P. af te rekenen hadden wonnen ze in Vlaanderen alleen een vijftiental zetels bij !

4) Wij zouden de boeren « beetnemen ».

Ja, daar kan nu juist de « Boerenbond » over meespreken. Zij vragen de boer een lidmaatschapsgeld (50 Fr. per hektaar !), zij plaatsen leningen tegen een hogere interest als het « Nationaal Landbouwkrediet », zij verkopen veevoeders en strooistoffen met een fatsoenlijke winst, terwijl ze hun zaakvoerders maar karigjes vergoeden en daarbij doen ze nog de verzekeringen van de boeren. Zij zijn dus uitstekend geplaatst om over het « beetnemen » van de boeren te spreken. En wat vragen wij de boer ? Niets tenzij zijn stem, die hij thans verloren gooit aan de C.V.P.

De Boerenbond heeft in het begin van zijn ontstaan een goede faam verworven omdat hij toen wat voor de boer deed. Ook haar bedienden, behalve de zaakvoerders dan, hebben niet te klagen. Zij hebben een goed statuut.

Maar wat hebben onze boeren thans nog aan de « Boerenbond » ?

Wanneer het de arbeiders slecht gaat dan komen hun sindikaten in de weer en met dreiging of met staking halen ze hun slag thuis. Waarom bestaat de Boerenbond ? Kan hij niet dreigen en niet staken ? Een melkstaking zou afdoend zijn om zijn macht te tonen. Of durft ge nu nog schrijven zoals een paar jaar geleden dat staking niet christelijk is ? Schrijf het dan best eens in het blaadje van uw bondgenoten van het A.C.V. ! Want daar zitten uw bazen. Gij houdt de boeren kalm en doet ze voor de C.V.P. kiezen opdat de C.V.P. zo een A.C.V. politiek zou kunnen voeren. Is grover kiesbedrog denkbaar ? De boeren heeft de C.V.P. toch, dank zij u, dus moeten ze er niets voor doen. En ze hebben er niets voor gedaan ook toen ze — homogeen — regeerden ! En nochtans drie boerenvertegenwoordigers waren toen voldoende om een landbouwpolitiek af te dwingen. Gij hebt toen niets gedaan, hoewel ge alles kondt !

Gij zijt een machtige vereniging ! De boeren hebt ge nodig om lidmaatschapsgelden te krijgen, uw veevoeders te verkopen en uw leningen en uw verzekeringen te plaatsen. Anderzijds steekt uw geld in de industrie of in grootwarenhuizen als de Welvaart. Gij hebt dus veel om het hoofd en tracht zoveel mogelijk moeilijkheden te voorkomen. En vermits de boeren nogal kalm zijn tracht gij ze kalm te houden, zo kunt ge des te beter uw andere belangen waarnemen.

Ons van bedrog beschuldigen vinden we nogal kras. Het lijkt ons zo wat de geschiedenis van het mee « houd de dief » schreeuwen als gij zelf gestolen hebt. Wanneer gaat ge de boeren het geld teruggeven dat ge hen voor de oorlog afgenomen hebt ? En wat die hulp aan de socialisten betreft, denkt ge niet dat uw bazen van het A.C.V., wier politiek ge helpt voeren, de socialisten nogal eens wat andere hulp leveren dan wij ? En wie heeft aan de socialisten een senatorszetel of 40.000 stemmen *verkocht* in Limburg bij de verkiezing van de provinciale senatoren en zo de socialisten nog een tweede senatorszetel geschonken bij de nationale koöptatie ? Dat waren toch geen drie Volksunieprovincieraadsleden ! Wel C.V.P.ers !

Gij hebt thans grote schrik dat wij de boeren wakker schudden. Wij doen zo het werk dat gij zoudt moeten doen en wat gij verwaarloost. Wilt ge misschien alle kleine boeren schulden doen maken om des te gemakkelijker leningen te plaatsen ? Denk aan de geschiedenis van de kip met gouden eieren of aan de ezel die zo lang honger leed dat hij stierf.

Onderzoek uw geweten eens Boerenbond. En denk in plaats van aan uw zaken eens aan de zaak van de kleine boeren. Terwijl gij u verrijkt sterven zij uit.

Gij maakt misbruik van vertrouwen. Dat wordt gewroken. Wilt ge niet dat wij dat wreken, houd dan op met onze boeren uit te zuigen en te laten stikken. Zij zijn braaf — het is hun ongeluk ! — zij werken hard, zij verdienen een beter lot. Met u of tegen u, wij zullen voor hen zorgen.

En het zal hen dan nogal wat beter gaan dan nu !

GENT : Zicht op een gedeelte der zaal, vorig kongres

HET SCHANDAAL VAN DE PENSIOENWET VOOR ZELSTANDIGEN EN HET «SOCIAAL VERWEER»

« Het Sociaal Verweer » is het orgaan van het Ekonomisch Blok van België en van het « Algemeen Verbond van de Zelfstandige Arbeid ». De promotors gaan in ruime kring door als liberaliserend, hoewel dit uit hun blad niet blijkt. Feitelijk vangen ze meer de opinie op van hun lezers dan dat ze zelf strak richtinggevend optreden. Zij blijken echter heel wat lezers te hebben, wat trouwens door hun taktiek begrijpelijk is.

In hun nummer van 29 maart ll. nemen ze een groot gedeelte over van ons artikel : « Het schandaal van het pensioen der zelfstandige arbeiders » dat een paar nummers terug verscheen. Op hun kommentaar wensen we even in te gaan :

1. Vooreerst het argument dat iedere middenstander bij zijn politieke groep moet gelaten worden. Dat middel heeft het Sociaal Verweer ook vorige verkiezing aangewend. En met welk resultaat ?! Meer moet daar niet over gezegd !

2. Een nieuwe partij heeft een eigen ideologie en kan niet alle middenstanders groeperen. Juist. Maar is het nodig ze allen te groeperen gesteld zelfs dat dit mogelijk zou zijn ? Wij menen van niet. Dinamische kleine groepen die aktief optreden zijn een groter gevaar dan een logge onbeweeglijke massa. Hebben we het niet herhaaldelijk beleefd in de politieke geschiedenis van ons land dat men toegaf aan minderheidsgroepen uit schrik voor erger. Denken we maar even aan de arbeiderskwestie en aan het Vlaamse vraagstuk. De grote partijen zullen al hun middenstanders-kiezers niet willen verliezen. Wanneer de uittocht van dat kiezerskorps naar een nieuwe partij begint zullen ze trachten de bressen te stoppen door toegevingen te doen aan de middenstand. Dat is elementair in de politiek. De konkurrentiewetten spelen daar even goed als bij de middenstand wat hun kliënteel aangaat. Het heeft weinig belang dat een nieuwe partij in het begin maar enkele volksvertegenwoordigers heeft. Het is de bedreiging nog meer zetels aan de grote partijen te onttrekken die uitwerking heeft. Zetelverlies is het begin van de wijsheid voor de grote partijen !

3. Kleine partijen kunnen niet doorbreken is een laatste argument.

Dat zou maar een veeg teken zijn voor de levenskracht van onze demokratie !

Het argument is onjuist. Wel is het een feit dat ze moeilijk kunnen doorbreken. Maar moeilijk gaat ook. Waar een wil is, is een weg. Maar de politieke wil moet er zijn. We hebben in de politieke geschiedenis van ons land toch ook nieuwe partijen weten ontstaan en groeien ! In het buitenland zijn er de jongste jaren toch overal partijen bijgekomen. En hier toch ook de Volksunie, die reeds in één van onze vijf Vlaamse provincies doorgebroken is. Doorslaggevend voor het slagen van een nieuwe partij is het feit of de oude partijen nog voldoen of niet. Voldoen ze voor de middenstand ? « Sociaal Verweer » schrijft zelf van niet. Daarbij zijn niet alleen de middenstanders ontevreden maar ook boeren en bedienden om van Vlaamsgezinden, werklozen, mobielen en andere groepen niet te gewagen.

Wij menen dus dat « Sociaal Verweer » haar mening moet herzien wil ze de middenstand ook politiek helpen.

De Volksunie ziet het overgrote deel van onze Vlaamse middenstand hard zwoegen om zijn brood te verdienen. In tegenstelling met de sindikaten die de grote partijen beheersen zien wij de middenstander niet als luiaard of profiteur. Wij willen de middenstand helpen. Omdat die mensen het verdienen ! Wanneer de middenstand tot ons komt zal hun lot verbeteren.

BIJ DE RIJKWACHT

TAALVERHOUDINGEN BIJ DE OFFICIEREN

	Ned.	Frans
generaal-majoors	0	2
kolonels	1	3
luitenant-kolonels	2	8
majoors	6	12
kommandanten	8	58
kapiteins	24	44
luitenanten	14	32
onderluitenanten	28	41
Totaal	83	200

Kommentaar : Resultaten bereikt door de flamingantistische kiezers van C.V.P., liberalen en B.S.P.-ers ! Onze welgemeende gelukwensen !

U VRAAGT WIJ ANTWOORDEN

1) Ons werd de vraag gesteld of iemand die geen legerdienst heeft moeten doen omdat hij beroofd was van zijn politieke en burgerlijke rechten, nog onder de wapens kan geroepen worden wanneer hij zijn rechten terugkrijgt ingevolge herziening of eerherstel.

Het antwoord is : onder de huidige wetgeving niet. De nieuwe wet op de dienstplicht die nog in behandeling is voor het parlement en dus nog wet moet worden voorziet dat in dergelijke gevallen de betrokken persoon wel legerdienst zal moeten doen wanneer hij zijn rechten terugkrijgt indien hij op dat ogenblik niet ouder is dan 28 jaar. Zij die ouder zijn dan 28 jaar,op het ogenblik waarop zij hun rechten terugbekomen moeten geen dienst meer doen, maar worden ingeschreven bij de wervingsreserve.

⁂

2) Ons wordt herhaaldelijk de vraag gesteld of een persoon die zijn rechten terugkrijgt automatisch ook mag deel nemen aan de verkiezingen. Het antwoord op deze vraag is neen. Om te mogen kiezen moet men ingeschreven zijn op de kiezerslijsten. Wie niet ingeschreven is op de kiezerslijsten, ook al is hij in het bezit van zijn rechten, mag niet toegelaten worden tot de kiezing. De kiezerslijsten worden om de twee jaar herzien : deze procedure neemt meerdere maanden in beslag. Zij begint begin juni met een bericht van de gemeentebesturen aan de kiezers, waarbij deze uitgenodigd worden na te zien of zij wel ingeschreven zijn op de lijst en desgevallend hun inschrijving te eisen. De kiezerslijsten worden klaar gemaakt tegen 1 mei van het volgend jaar : pas tegen die datum is de procedure der herziening volledig afgesloten. Het gevolg hiervan is dat al de personen die op 1 mei in het bezit zullen zijn van het recht te kiezen mogen eisen van op de kiezerslijst ingeschreven te worden, ook wanneer zij dus op het ogenblik van hun verzoek tot inschrijving het recht te kiezen nog niet bezitten. Het volstaat dat zij kunnen bewijzen dat zij op 1 mei 1958 over hun kiesrecht zullen beschikken ingevolge het eindigen van de beroving van rechten die zij opliepen tegen die datum. Wij vestigen van nu reeds de aandacht van onze lezers hier op en sporen hen aan desgevallend na te zien tegen welke datum zij precies hun recht om te kiezen zullen terughebben, indien zij ervan beroofd werden. Zij kunnen steeds op de griffie van de rechtbank een afschrift bekomen van hun vonnis.

⁂

3) Een andere vraag die ons gesteld wordt is of onderwijzers, leraars, ambtenaars, het recht hebben aan politiek te doen en aan de verkiezingen deel te nemen door zich kandidaat te stellen.

Het antwoord op deze vraag is ja. De Raad van State heeft een arrest geveld waarin uitdrukkelijk vastgesteld wordt dat alle Belgen, in het bezit van hun politieke rechten, het grondwettelijk recht hebben aan politiek te doen en hun kandidatuur te stellen bij de verkiezingen. Zij hoeven zelfs geen toelating te vragen aan de Minister, want het is hun recht. Beleefdheidshalve zullen zij de Minister verwittigen.

Dat is ook alles. Wanneer zij echter zouden verkozen worden tot senator of volksvertegenwoordiger zullen zij moeten kiezen tussen dit politiek mandaat en hun ambt, omdat er onverenigbaarheid is tussen een politiek mandaat en een staatsfunktie (behoudens hoogleraar, waarvoor uitzondering gemaakt wordt). Een provincieraadslid kan men kumuleren. De kwestie stelt zich echter slechts na hun verkiezing en het staat hen dan nog vrij te verzaken aan hun politiek mandaat ten voordele van hun plaatsvervanger en hun ambt als onderwijzer, leraar, ambtenaar te behouden.

⁂

4) Wij vatten nog eens samen wat personen kunnen doen die hetzij veroordeeld hetzij van hun rechten beroofd werden :

— personen die niet veroordeeld werden, maar alleen beroofd van hun rechten door inschrijving op de lijst der onwaardigen kunnen na verloop van vijf jaar een herziening van hun geval aanvragen. Zij schrijven hiervoor een aangetekende brief naar de Prokureur des Konings van hun woonplaats met de eenvoudige vermelding dat ze hun rechten wensen terug te krijgen en de datum wanneer hen die rechten ontnomen werden.

— personen die wel veroordeeld werden, maar die een straf opliepen van ten hoogste vijf jaar of die bij genademaatregel strafvermindering kregen tot vijf jaar of minder, kunnen eveneens herziening vragen, doch pas na verloop van tien jaar. Zij doen hun aanvraag op dezelfde wijze : een aangetekend schrijven aan de Prokureur des Konings.

— personen die veroordeeld werden kunnen eerherstel vragen wanneer er vijf jaar verlopen zijn sedert hun invrijheidsstelling, op voorwaarde dat de termijn van voorwaardelijke invrijheidsstelling verstreken is, dat zij minstens sedert twee jaar in dezelfde gemeente wonen (tenzij zij om beroepsredenen verplicht waren te verhuizen) en dat zij van goed gedrag zijn. Eerherstel heeft voor gevolg dat men al zijn rechten terugkrijgt. Eerherstel wordt aangevraagd door een gewone brief aan de Prokureur des Konings. De ganse procedure is kosteloos.

⁂

BEWEGINGSLEVEN

NINOVE

Vrijdag 12 april kwam onze nationale August De Schrijver, Oud-Minister en Staatsminister, de C.V.P.-ers van het kanton Ninove toespreken om er hen toe aan te zetten de kiesstrijd van nu af aan voor goed in te zetten.

De zaal Roxy was voor de helft met tot op de draad toe versleten politiekers bezet (van de C.V.P.-jongeren was niet veel te bespeuren); ons inziens een mager beestje gezien de meeting kantonaal was opgevat. Gust die het tamelijk goed zeggen kan, sprak er over de te voeren strijd en takelde het huidige regime tot in zijn grondvesten af en verklaarde, dat het hoog tijd is dat er anderen — de C.V.P. natuurlijk — aan het bewind komen, zoniet zouden we regelrecht naar de diktatuur van de roodjes gaan. Hij gaf zijn toehoorders afspraak om over 5 jaar nog eens te komen luisteren om te vernemen wat er van zijn voorspellingen zou uitgevallen zijn. Hieruit besluiten we, dat hij zelf niet gelooft in de zegekansen van de C.V.P.

De Vlaamse kwestie die is voor Gust voorzeker opgelost, want behalve een zinspeling op het wetsvoorstel de Gryse, dat hij als voorbeeld van onverdraagzaamheid aanhaalde, heeft hij geen enkel woord gerept over dit belangrijk onderwerp. We waren speciaal gaan luisteren om eens uit de mond van een der C.V.P.-bonzen zelf te vernemen welk standpunt ze in zake repressie, zelfbestuur en industrialisatie van Vlaanderen innemen, doch zoals reeds gezegd geen enkel woord daarvan. Vandaar dan ook ons besluit : die problemen bestaan voor Gust niet en evenmin voor de aanwezigen in de zaal, want geen enkele onder hen heeft er hem aan herinnerd, dat er daarover toch iets te zeggen viel. Zij hebben Gust beleefdheidshalve toegejuicht en zijn het met de kop in grond afgestapt.

Voorwaar we gaan ook eens profeet spelen en we zeggen aan Mijnheer August : « Als ge zo een ronde maakt door heel Vlaanderen met dezelfde spreekbeurt, dan zullen de ogen opengaan van de onnozele flaminganten die nog in de C.V.P. verzeild zitten en menen dat ze daar hun ideaal kunnen beleven, ge zult hun de weg naar de Volksunie wijzen ».

Snarfje

NINOVE

Ons antwoord aan « De Denderklok » ... ...

Naaststaand artikeltje moest in ons blad van voor veertien dagen verschenen zijn, wegens plaatsgebrek is dit echter niet kunnen gebeuren.

Naar aanleiding van die meeting gehouden door de heer De Schrijver, werd er in « De Denderklok », kristen, vlaams en volksgezind weekblad voor het kanton Ninove in een soort open brief gericht « aan onze Vlaams Nationalisten » beroep gedaan op ons om ons eensgezind te scharen achter de C.V.P.

Als we goed begrepen hebben wat schrijver van het artikel bedoelt, dan zouden we dit vooral moeten doen omdat de heer De Schrijver ons zo treffend heeft aangetoond, dat de persoonlijke vrijheid en de kristelijke beschaving in ons land bedreigd zijn. Moeten we nu lachen of vloeken of wat ? Is het niet hemeltergend, dat het juist De Schrijver moet zijn die ons nationalisten daar komt op wijzen, hij de man, die een der grote verantwoordelijken is van de hele boel onwettige wetten en besluiten die in Londen gemaakt zijn om de nationalisten van de eerste tot de laatste uit te roeien.

Neen heren van de C.V.P. om die redenen zult ge geen enkel nationalist kunnen bewegen om voor u te stemmen. Sedert vele, vele jaren weten ze, dat hun persoonlijke vrijheid bedreigd is, lang van voor wereld oorlog 2 laat ons zeggen van bij hun ontstaan zelf werden ze op alle soorten van manieren getergd en vervolgd. Met de bevrijding werden ze voorgoed geknakt : kogels, broodroof, brandstichting, ellende, gevangenis, concentratiekampen, verkrachting van jonge meisjes was hun deel. En kom nu maar niet aandraven heren van de C.V.P. dat u daar geen schuld aan hadt, gij evenals de linksen — al is het dan in mindere mate — zijt schuldig aan heel dat krapuleus gedoe; en dat « De Denderklok » daartegen van de allereersten heeft gereageerd, strekt tot haar eer maar verandert niets aan de zaak in haar geheel. Dat mijnheer De Schrijver maar eens komt spreken over zijn medeverantwoordelijkheid in al de ellende die het beste deel van ons vlaamse volk heeft getroffen en we verzekeren hem, dat er dien dag meer nationalisten zullen aanwezig zijn en dat hij het zich voor gezegd houde, hij zal het warm hebben.

Dat schrijver van « aan onze Vlaamse Nationalisten » op de gevoelige snaar komt tokkelen van de kristelijke eenheid en beschaving, zal ons al evenmin kunnen bekoren om voor de C.V.P. te stemmen. Hebben ze immers geen duizende schone kristelijke mensen uit de gemeenschap der kerk gestoten ? Begin maar alvast heren om deze mensen voor Kristus en zijn Kerk terug te winnen; hier is zeker nog een schone taak weggelegd voor onze geestelijken, want we zijn vast overtuigd dat een zielken van een nationalist voor Onze Lieve Heer zoveel waarde heeft als dat van een C.V.P.-er. Niet alleen in Kongo, China en de Goudkust is er missiewerk, ook in ons eigen landeke is er nog veel te doen.

Dat we nog eens uitgemaakt worden voor landverraders en scheurmakers — wel te verstaan als we voor de C.V.P. niet stemmen — kan ons niet bommen, het is niet de eerste en het zal ook de laatste maal niet zijn, en als we nu nog geen bestaanrecht verworven hebben is het werkelijk een hoogst geval.

Neen heren C.V.P.-ers op de stemmen van de nationalisten moet ge niet rekenen, we hebben ons volle vertrouwen geschonken aan de Volksunie en van nu af aan roepen we alle welmenende Vlamingen uit het Ninoofse op om voor haar te stemmen. Tien nationalisten in het parlement zullen meer betekenen voor Vlaanderen dan 50, 100 of 150 C.V.P-ers dat heeft de vooroorlogse periode bewezen.

Nationalisten uit Ninove steunt de Volksunie, neemt een abonnement op ons blad, zet vrienden en kennissen aan hetzelfde te doen, het zal U behoeden en beschermen tegen de verdovingsinspuitingen van het proza uit « De Denderklok ».

Ziedaar het antwoord van de Volksunie Ninove.

SNARFJE.

KRONIEK DER ZIEKE ZIEKTEVERZEKERING

MINISTER VAN ACKER ROEPT EEN DERTIGTAL DOKTERS IN CONSULT

« Alles in het Frans, pour gagner du temps » zegt de Premier !

De zetels van de konferentiezaal in het Kasteel « Val Duchesse », vertoonden nog de indrukken van de heren Euratompraters, toen ze op maandag 15 april 1957 een dertigtal dokters en hoge leiders van het Rijksfonds in hun armen mochten ontvangen. Deze doktores, in de rechten en in de geneeskunae, waren samengeroepen zogezegd voor 'n voorlichtingsvergadering. In feite vroeg de heer Van Acker, die voorzat, dat alle aanwezigen zich onder zijn leiding, zich over het ziekbed van het R.V.Z.I. zouden buigen, opdat ieder van hen de behandeling zou kunnen meedelen, die de stumperd er zou kunnen boven op helpen !

Lijk we uit de pers hebben vernomen werd het hele consult in het frans gehouden. Dat kon moeilijk anders : de hoge personnaliteit van de zieke en de hertoginnelijke muren van het kasteel, konden geen Nederlandse geluiden dulden !

Voegen we er bij dat in deze kring en in deze omgeving, de onmiskenbaar Parijse tongval, de schitterende zinsbouw en de uitgebreide woordenschat van het Frans van eerste minister Van Acker, pas ten volle tot hun recht kwamen !

De aanwezigen trachtten dit voorbeeld na te volgen; de koptelefoons bleven onaangeroerd, de tolk in zijn glazen kooi stak een sigaret op en kruiste de armen !

Niets nieuws werd daar verteld. De hoge ambtenaren van het departement van minister Troclet waren van alles reeds op de hoogte. De superkontrole werkt, maar heeft nog met heelwat moeilijkheden te kampen. Maar wie draagt hiervan de schuld ?

In december '54 en in september '55 verschenen de besluiten van minister Troclet, waardoor voor het eerst in de geschiedenis van het Rijksfonds een sektor van dit organisme, n.l. het toezicht op de werkonbekwaamheid, aan de kleutpolitieke Landsbonden van mutualiteiten, volledig werden onttrokken. De oppositie natuurlijk, schreeuwde moord en brand; maar ook regeringspartners als de liberalen en enkele beheerders van socialistische poliklinieken huilden met de oppositie mee. Ze snapten direkt dat, reeds in deze kleine sektor, aan het uitbuiten der ziekteverzekering voor partijpolitieke doeleinden, een einde zou worden gesteld.

Wat deed premier Van Acker ?

Hij voelde zijn regeringskoalitie kraken, keek naar meester Buset en liet zijn minister van Arbeid en Sociale Voorzorg vallen lijk een baksteen ! ! De werkonbekwaamheid bleef, zo goed als volledig, aan de Landsbonden !

De intussentijd opgerichte superkontrole die, naar het schijnt over geen macht beschikt, heeft tot nu toe niet de gehoopte finantiële bijval gekend. Daarom gaat zich nu de heer Van Acker met de zaak bemoeien. Lijk een krachtpatser in een cirkuspiste heeft hij aan het publiek zijn gebalde biceps laten bewonderen, maar... ook hij kan de gewichten niet naar omhoog krijgen !

Besluit van de konferentie « Het vraagstuk is zeer ingewikkeld, uiterst ingewikkeld » ! ! Wat iedereen reeds lang weet !

Minister Van Acker kan, gebruik makend van de wet op de Volmachten, in '57 dekreteren, wat minister Troclet reeds in '55 had besloten. Ingeval van sukses kan hij zich dan aanzien als de redder van de ziekteverzekering ! Intussen zijn twee jaren vervlogen !

Nog geen statuut van de medische adviseur !

Het blijft moeilijk een door iedereen aangenomen bepaling te geven van de titel en de funktie van « Medisch adviseur ». Ze verschilt van Landsbond tot Landsbond en van Verbond tot Verbond ! Meneer Van Helsoecht weet er over mee te spreken !

Nochtans sedert dertien jaar probeert men voor deze geneesheer ambtenaar, de spil van het verzekeringsorganisme, een statuut klaar te maken !

De nationale mediko-mutualistische kommissie heeft een ontwerp klaar gemaakt, maar nu schijnt het dat meneer de voorzitter van de Hoge Raad van Geneeskundig Toezicht, een magistraat en nederlandsonkundig natuurlijk, het nog wat vroeg vindt om dit statuut een definitieve vorm te geven ! Wat de N.M.M.K. heeft uitgewerkt zou niet kunnen dienen, er dient zelfs geen rekening mee te worden gehouden !

In dit geval kunnen de leden wel uiteengaan; ze kunnen hun tijd beter besteden ! Wat de medische adviseurs betreft, dezen hebben geen statuut meer nodig. Ze hebben zich reeds lang « aangepast » !

En toch sanering van de ziekteverzekering ?

Het bestendig komitee van het Rijksfonds heeft aan de regering een plan overgemaakt om besparingen inzake de ziekteverzekering door te voeren ! Gepensionneerden, weduwen en wezen zullen een kleine bijdrage storten; de kindskorfsvergoeding moet worden afgeschaft; de verzekerde zou meer moeten tussenkomen; de verzekerde zou zelf gedeeltelijk de lasten moeten dragen, enz., enz., enz. Alles ten koste van de verzekerde ! ! Deze voorstellen komen werkelijk uit een geniaal brein !

Intussen kunnen poliklinieken, klinieken en de specialisten in sommige specialiteiten, doorgaan zich dik te vreten aan de miljarden van het Rijksfonds ! !

★ Bewegingsleven ★

LIMBURG

BILZEN

Bilzen is de enige vroegere nationalistische burcht, die nog slaapt. Het zal iedereen misschien verwonderen maar het is spijtig genoeg zo. We hopen alleen maar dat Doornroosje er haar tenten niet opgeslagen heeft want van 12 tot 100 jaar is nog een hele tijd.

Toch gebeuren er soms nog prettige dingen. Zo onlangs op een Rode-Kruisfeest waar een aanwezig generaal op het einde van het feest een broeder vroeg met zijn koor de Brabançonne te zingen. De broeder kende dit lied echter niet. Verbazing bij onze sabelsleper. Dan zich maar tot de pianist gewend. Helaas, driemaal helaas echter kende deze muzikant dit lied al evenmin. Menslievend als broeders altijd zijn hielp deze de generaal echter uit de nood en hij zette het Limburgs volkslied in ! De generaal was de bezwijming nabij. Spijtig dat de broeder de Vlaamse Leeuw niet inzette. Dan kon men dadelijk de dokter besteld hebben.

KEINE - SPOUWEN

Davidsfonds Bilzen en Vlijtingen naast de Albekring, een studentenkring uit de streek van Riemst, lieten Willem Demeyer en Armand Preudhomme optreden op een zondagavond. Massale belangstelling onder meer van tal van oude en vooral van jonge nationalisten. Op het podium een Belgische vlag en iets dat op een Vlaamse Leeuw moest gelijken maar dat rood-geelzwarte franjes had ! De Voorzitter moest dan nog in het bizonder de gedeputeerde C.V.P.er Nortus welkom heten en liefhebbers vragen voor een driedaagse reis naar ..... Parijs. De prettige atmosfeer was er meteen De Volksunie zorgde echter voor een fatsoenlijk orgelpunt. Wim Jorissen geholpen door enkele jongeren deelde netjes aan iedereen Volksuniepropagandamateriaal uit. Een jonge C. V.P.er scheurde ons blad stuk met de opmerking: « Is het niet wreed. Wij C.V.P.ers richten het in en de Volksunie komt propaganda maken ! »

Wreder jonge vriend is het de Vlaamse Beweging te misbruiken. Om dat te wreken is er de Volksunie. De jonge deelnemers, die zo gretig ons blad aanvaardden, zullen dank zij ons een juistere kijk gekregen hebben op de Vlaamse Beweging. Daarvoor moeten de C.V.P. jongeren zich met ons verheugen.

MELVEREN - ST-TRUIDEN

De vergadering voor landbouwers alhier kende grote bijval ondanks de bedreigingen die de C.V.P.-ers tegen ons geuit hadden ! Blaffende honden bijten echter niet en we mochten het genoegen van een debat met hen niet smaken. De heren kunnen niet op tegen de waarheid. Beurtelings spraken de heren Bessemans, Mr Libens en Drs W. Jorissen. Deze laatste kon men het niet aanhoren dat hij een paar uur voordien reeds een lange bezielende rede voor de Volksuniejongeren gehouden had. Ook hier wist hij de boeren in de ban van zijn woord te krijgen. Waar onze sprekers komen gaat de Volksunie vooruit.

HASSELT : Kadervergadering

Op onze jongste kadervergadering, onder voorzitterschap van Wim Jorissen, werd een drukke agenda afgewerkt. Verslagen werden naar voor gebracht over de werking in de onderscheidene afdelingen, de propagandatochten voor onze geluidswagen werden uitgewerkt, de affichenkampanje Limburg werd besproken evenals de verdere uitbouw van onze sociale dienst.

De belangstelling voor onze kadervergadering groeit. De kantons Tongeren, Neerpelt en St-Truiden stuurden een versterkte afvaardiging terwijl ook Hasselt levensblijken begint te geven.

Volgende kadervergadering op zaterdag 8 juni te 19 uur, hotel Warson, Hasselt.

OOST-VLAANDEREN

AALST

Zoals vorig jaar werd ook voor ons kongres van 12 mei a.s. te Antwerpen voor een talrijke deelname per autocar gezorgd. Dit IIIe Kongres der Volksunie, waarschijnlijk het laatste vóór de eerstkomende verkiezingen moet door alle Vlaams Nationalisten uit het Aalsterse bijgewoond worden. Prijs per persoon slechts 45 fr.

Men kan inschrijven op het sekretariaat Vooruitzichtstraat, 86, Aalst, Tel. 321.23 of in het lokaal De IJzer, Vlaanderenstraat, Aalst, Tel. 248.51. Stel niet uit, schrijf nu nog in, er zijn enkele plaatsen. Vertrek op zondag 12 mei a.s. aan De IJzer te 8 u. stipt.

Te Wetteren op het plein Dries, wordt een karavaan gevormd met de autocars uit de andere gewesten ten einde van daar uit een propagandatocht naar Antwerpen te houden.

Vlaams Nationalisten allen op naar het Volksuniekongres !

LAATSTE OPROEP

Wie op 12 mei met de bus uit Gent meewil naar ons Kongres te Antwerpen, gelieve zich onverwijld te laten inschrijven in het Vlaams Huis Roeland, Korte Kruisstraat, 3, Gent. (telefoon 23.28.28).

Te Wetteren wordt, op het plein Dries genoemd, een karavaan gevormd waarbij auto's en autocars uit andere gewesten zullen aansluiten ten einde van daar uit een propagandatocht naar Antwerpen te houden. Bijeenkomst te Wetteren (Dries) te 8.30 u. stipt.

In tegenstelling met wat vroeger werd medegedeeld, bedraagt de prijs voor de busreis vanuit Gent niet 65 fr maar slechts 55 fr.

Afreis aan Roeland te 7.45 u. Auto's en bussen kunnen ook reeds van hieruit groep vormen. Misgelegenheid in St-Baafs te 7 uur.

GENT

De vroede gemeentevaderen der Gentse stede, demokraten in merg en been, hebben het weer gevonden. Gewoonte getrouw zou de radiowagen terug de Gentse straten doorkruisen, zijn harde waarheden uitgalmen, en de goegemeente voorlichtend over bedrog en leugen der kleurpolitiekers. De waarheid echter kwetst en mag door de kiezer niet gekend zijn. Vandaar het verbod aan de Volksunie Gent opgelegd om aanvallend in het openbaar op te treden. De Gentse politiekers zijn overeen gekomen buiten de verkiezingsperiode tegenover elkander niet meer aanvallend op te treden. Wat men allemaal in deze tijd beleven moet ! Hun oogmerk is zo klaar als de dag.

De Volksunie moet belet worden de bestaande mistoestanden aan te klagen. De kiezer mocht eens inzien dat het nieuwe beter is. De profijten zijn in gevaar ! Nonkel voelt het onheil naderen ! Het kan verkeren, mijne heren. We breken door of U tegenspartelt of niet. De arbeider, bediende, middenstander en boer zullen voorgelicht worden. Daarom ook heeft het verbod geen zier geholpen. Spuwde onze luidspreker geen aanklachten in de ruimte, dan weerklonk toch Vlaamse strijdmuziek.

Dat de Gentenaar zulks waardeerde bewijst onze verkoop. Uitstel is nog niet verloren. We komen terug en overwinnen onrecht en schand, tot spijt van wie het benijdt.

Hou zee !

Die van Gent.

GAVERE-ASPER

De voorziene kolportage in voormelde gemeenten verliep zoals tot nu toe alle kolportages schitterend en vlot. Met een stralend lentezonnetje in het gelaat trokken onze mannen, voorafgegaan door onze radiowagen, door de schilderachtige gemeenten aan de oevers der Schelde.

Men voelt het zo aan, waar harde wroeters werken. Waar het eerste kontakt reeds gelegd is, is ook het sukses verzekerd. Van deze kolportage waar een honderdtal exemplaren verkocht werden, maakten we ook gebruik om een paar duizend strooibriefjes uit te delen. We veroveren stilaan de ene plaats na de andere en helpen zo mee, het onrecht uit te roeien. Dat we door bepaalde parasieten met kwaad oog bekeken worden is niet onze schuld. Op D.D.T. poeder is geen enkel ongedierte verlekkerd. Wij willen echter graag dit verdelvingsmiddel zijn, om Vlaanderen en zijn volk te zuiveren.

MEETJESLAND

Trouw aan het verleden, bevrijdend, strijdend voor de toekomst, trokken we in onze met leeuwenvlaggen getooide wagens en radiowagen, naar Kaprijke, Watervliet en Lembeke. Volksunie-aanplakbrieven lachten ons in vele dorpen tegen als zovele getuigen van de plaatselijke werking. Door onze veelvuldige aanklachten en gegronde eisen, krijgen de plaatselijke despoten de daver op het lijf. Hoe anders de weigering, om met radiowagen rond te toeren en meeting te houden te verklaren. Zelfs de toegangswegen der gemeente Watervliet, waren door de rijkswacht bezet ! Wat echter niet beletten kan, spijts alles, dubbel sukses te halen ! Kan de meeting door een onzer te houden in Kaprijke, niet doorgaan, dan luisterden de inwoners toch, zodat we de burgervader nog dankbaar moeten zijn op de koop toe. Hij verplichtte ons noodgedwongen van de nood een deugd te maken zo dat niet één maar 15 man spraken. Na een laatste rondrit verlieten we tot grote opluchting van de plaatselijke veldwachter Kaprijke en kwam Lembeke aan de beurt. Een rondrit in die gemeente en tot slot op het dorpsplein een daverende maidenspeech van een jonge militant. De overtalrijke luisteraars, en het kommentaar ter plaatse bevestigden eens te meer de nood aan een zelfstandige Vlaams-nationale partij. De verkoop der bladen was zeer goed, voor velen zelfs buiten verwachting. Die streek ziet ons nog terug. Vooral in de verkiezingsperiode zullen we speciaal Kaprijke en Watervliet gedenken, want ook voor ons gelden de woorden « Al sla je ons driemaal op de kop, we staan weer op en keren weer ».

Hou zee,
Die van Gent.

WEST-VLAANDEREN

Voor WEST-VLAANDEREN kunnen de stortingen voor abonnementen op « De Volksunie » gedaan worden op de PRIVAAT postrekening 1108.04 van Jan De Bondt, te Diksmuide. Bedoelde postrekening staat niet bekend als rekening van de Vlaams Nationale partij : De Volksunie.

KERNVERGADERING VAN 28 APRIL

Deze startvergadering van de Volksunie in 't Kortrijkse mag volkomen geslaagd worden geheten.

Ze ging door onder voorzitterschap van dhr. Jan De Bondt.

Na een korte inleiding kwam dhr. V. Bouckaert aan het woord. Hij gaf een breedvoerige uiteenzetting over de huidige sociale ontreddering. Middenstander, boer, werkman en bediende voelen thans aan den lijve waar we naartoe gaan : « naar de dieperik », zei dhr. Bouckaert.

Met de taal der cijfers gaf hij het onweerlegbaar bewijs er van. Zijn leerrijke uiteenzetting werd op een dankbaar applaus onthaald.

De Voorzitter van de Volksunie, Mr Van de Elst sprak over het ontstaan en de werking van de Volksunie. Hij bewees dat de kleurpartijen in 't slop geraakt zijn en niets, maar volstrekt niets kunnen of WILLEN doen voor Vlaanderen. Zoals tussen de twee wereldoorlogen moet de ZWEEP terug knallen in het parlement. Het zal de zweep van de Volksunie zijn die de C.V.P.-slapersfalanks zal aandrijven. Daarom gewerkt, nijdig en onverpoosd in 't vooruitzicht van de aanstaande verkiezingen. Met de Volksunie naar de zege !

Deze gloedvolle rede, eenvoudig maar zeer degelijk, zonder stadhuiswoorden, zonder advokatentermen uitgesproken, werd langdurig toegejuicht.

Daarna werd gelegenheid verschaft aan de aanwezigen om allerhande vragen te stellen en antwoord te bekomen. Hiervan werd gretig gebruik gemaakt en inlichtingen gegeven.

Onze vier beste kolporteurs die de vergadering ten dele bijwoonden vonden toch nog een halfuurke tijd om vlug eens de bijzonderste straten te doorlopen en brachten tientallen bladen aan de man. Dat belooft voor de aanstaande kolportagedag met gebruik van de luidsprekers.

De Volksuniewagen is uit het Kortrijkse voor getrokken; hij rolt en zal blijven rollen.

KORTRIJK

De abonnementenslag in 't Kortrijkse wordt zonder dralen voortgezet.

De werking en de kontaktnemingen te Lauwe, Wevelgem, Menen, Wervik, Harelbeke, Marke, enz. leverden verheugende partijwerving.

VERGADERING VAN 28 APRIL

KUSTSTREEK

Van Veurne tot de Franse grens, over Adinkerke naar De Panne, en verder langs Koksijde, Oostduinkerke, Nieuwpoort, enz., pronkt en praalt gans de streek sedert Paasnacht met honderden frisse nieuwbakken Volksunieplakbrieven. Nooit was de Kust zo smaakvol versierd.

Een eregroet aan de plakkers.

Spijtig dat de tweede ploeg die verleden jaar zo schitterend werk leverde, thans niet streek geraakte om het vak Middelkerke, Oostende, enz., ook in zijn Paaskleedje te steken.

Uitgesteld is niet kwijtgescholden en Sinksen komt ook langs hier...

BRUGGE — BLANKENBERGE

De vergadering van heden, 4 mei, wordt uitdrukkelijk aan de vrienden en simpatisanten herinnerd.

Alleman op post !

KONGRES, 12 MEI

De vrienden uit Veurne-Ambacht en van de kust kunnen nog inschrijven voor de autobusreis naar Antwerpen bij dhr Marcel Hillewaere, Hotel St-Jan, Statieplein te Diksmuide en bij dhr Cyriel Bultinck, te Pervijse.

Prijs : 75 tot 80 fr., heen en terug.

De deelnemers van Veurne, Adinkerke, De Panne kunnen per spoor naar Diksmuide komen. Vertrek van de autobus aan het Hotel St-Jan. Bij de terugreis zal de bus hen tot Veurne, enz., terug voeren.

Gelegenheid tot mishoren te Antwerpen.

OOSTENDE

De plaatselijke propaganda van man tot man en de ingezette omhaling van steungelden tot aankoop van de luidsprekersinstallatie verlopen voorspoedig.

Een medestichter van het verbond van het Vlaams Verzet verleende zijn steun : « omdat de Volksunie de ENIGE partij is die iets voor Vlaanderen kan doen ».

« Laat ons hopen (zo schrijft hij) dat er weldra » een aantal leden in de Kamers kunnen zijn en » daar hun werk doen voor ons land. »

En verder bevestigt hij : « alle punten van de » Volksunie bij te treden, ook Amnestie. »

WESTKERKE

Kernvergadering van 25 april, ten huize van ... ... Dr Devoldere ... ...

Alvorens de besprekingen aan te vatten dankte de vergadering Dr Devoldere voor zijn milde steun voor het luidsprekersapparaat. Ook werd hij oprecht gefeliciteerd als gecoöpteerd lid van het Hoofdbestuur waar Dr Devoldere voorzeker vruchtbaar werk voor het arrondissement Veurne—Diksmuide —Oostende, en nog andere arrondissementen zal leveren.

De richtlijnen voor een suksesvolle propaganda werden uitgestippeld.

Ten slotte sprak de vergadering de wens uit om het programma van de Volksunie van tijd tot tijd eens in het blad te zien verschijnen.

Vele simpatisanten weten nog niet juist waar het verschil ligt tussen de doelstellingen van bepaalde vooroorlogse Vlaamse partijen met de programmapunten van de Volksunie. Klaarheid daarover is gewenst.

Onze arrondissementele Bestuurder zal deze wens aan het dagelijks Bestuur overmaken.

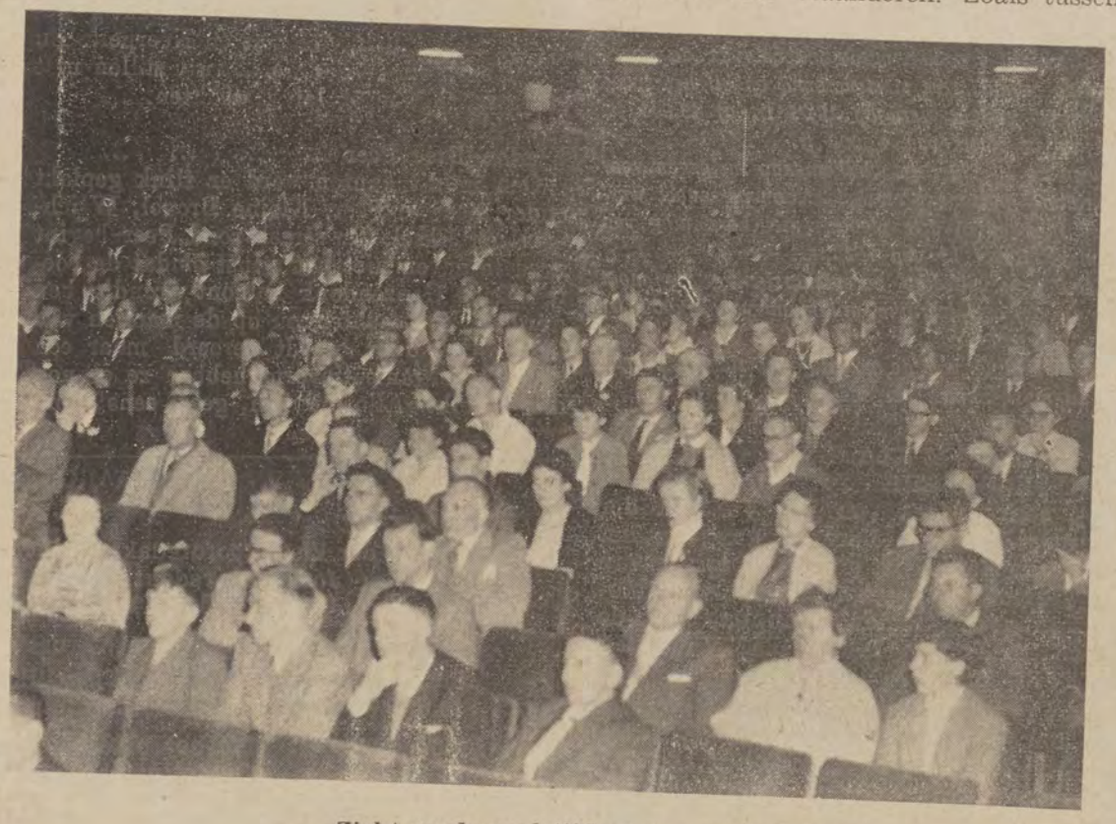

Zicht op de zaal tijdens een vorig kongres

★ Bewegingsleven ★

ANTWERPEN

VROUWENBEWEGING (V.U.V.A.)

VROUWEN WERE DI ! W

12 APRIL 1957... De eerste stap is gezet : de Vlaamse vrouwen treden weer aan.

Te Antwerpen werd in de schoot van «De Volksunie» overgegaan tot de stichting van een vrouwenafdeling.

Mr Wagemans, hoofdbestuurslid, belichtte in een korte openingsrede de grote taak die ons, Vrouwen, is weggelegd in « De Volksunie », taak die in Antwerpen tot op heden vervuld werd door V.B.A., hetgeen de aanwezige Voorzitster van deze organisatie toeliet de kandidaat-bestuursleden van de Vrouwenafdeling Volksunie voor te dragen.

Struktuur en uitbouw van de vrouwenafdeling werden behandeld door de afgevaardigde van het Hoofdbestuur, Mevr. D. Peeters-Nicasie, die een en al aandacht vond bij haar toehoorders.

Een nieuwe marsrichting : de Vrouw als sociale Werkster — spreek waar en wanneer ook steeds uw eigen taal; — spreek uw taal beschaafd (A.B.N.); — de Vrouw in het Parlement; — Vrouwen in het Leger; — waren de punten die Mevr. D. Peeters-Nicasie vlot en met kennis van zaken naar voren bracht.

Ook deed spreekster ons even verwijlen bij die vrouwen en meisjes en alle andere die voor hun Vlaams-zijn een zo zware tol moesten betalen in het Repressiegeweld. Bewust van ons vrouwelijk Vlaams-zijn moet de « Vrouwenafdeling van de Volksunie - Antwerpen» iets worden. Geen «koffiekrans », maar een doelbewuste organisatie onder het parool :

« V L A A N D E R E N E E R S T »

In die geest, en met het zingen van een daverende « Vlaamse Leeuw » eindigde het eerste treffen van de V.U.V.A.-Antwerpen.

Vlaamse Vrouwen, sluit aan !

Waar Tijl strijdt, strijdt ook Nele !.

EEN GROOT LENTEFEEST VAN DE ANTWERPSE NATIONALISTISCHE JEUGD

Het sympatieke Antwerpse jeugdvendel « Marnix van St-Aldegonde » richt zondag 19 MEI a.s. een groot lentefeest in. De ouders, de vrienden en tal van sympatisanten van dit vendel hebben de praktische uitwerking op zich genomen en waarborgen aldus een degelijk en aangenaam vertoon.

De Antwerpse nationalisten kennen reeds voldoende de flinke jongens in hun hemelsblauwe hemden, oud leden van de vendels Willem van Saeftinghe en St-Arnout, die thans met hun nieuw jeugdvendel in de sinjorenstad de strijd voor Vlaanderen doelbewust voortzetten. Zij weten ook dat bij hen een sfeer van jonge geestdrift en warme gemoedelijkheid hangt en dat het de moeite waard loont zich in hun kring te bevinden.

Dit lentefeest vindt plaats ZONDAG 19 MEI A.S. van 14 u. 30 af, in de hovingen van de zaal « Tijl », Halewijnlaan, Antwerpen-Linkeroever.

De toegang tot dit feest is gans gratis ! Wie houdt van jonge vrolijkheid, zang en dans en volksspelen; wie graag toekijkt bij het zien van gedurfde akrobatische prestaties en wie van zang houdt, die zal daar zeker niet willen ontbreken.

De vendeljongens rekenen op de aanwezigheid van al hun oude en jonge vrienden en sympatisanten.

BRABANT

VROUWENBEWEGING

Een oude getrouwe ging heen... ...

Wij vernemen met ontroering het overlijden, op 22 april j.l., van Mevrouw Weduwe Gerard Van de Velde, geboren Christine Van Den Oudenhoven, een onzer edelste Vlaamse kampgenoten uit de hoofdstad. Zij is heengegaan in de hoge leeftijd van 95 jaar. Vanaf haar jeugd, daarna als onderwijzeres in het Brusselse, is zij trouw nationaal-Vlaamsvoelend geweest. Steeds is zij in de bres gesprongen waar het gold de belangen van de Vlaamse gemeenschap te verdedigen. Het recht voor de haar toevertrouwde Vlaamse kinderen om ook in Beulemania in hun moedertaal onderwezen te worden was haar heilig. Zij heeft ervoor gestreden en geleden. Wij weten hoezeer zij begaan was met het lot der getroffen aktivisten na de eerste oorlog, en met de slachtoffers der repressie thans. In alle stilte steunde zij zoveel zij kon. Met een glunderend knipje van haar schalkse ogen gaf de linkerhand zo vaak wat de rechter niet mocht weten.

Brave, dappere ouderlinge. Tot uw laatste dag waart gij een toonbeeld voor ons, jongere vrouwen. Thans rust gij op het kerkhof te Schaarbeek, waar ook zovele van uw Vlaamsgezinde kampgenoten begraven liggen. Wij brengen U een eregroet. Wij zullen U nooit vergeten.

Aan uw naastbestaanden betuigen wij onze kristelijke deelneming in hun zware rouw.

NELE.

PAYOTTENLAND — MOTIE

De Volksunie Payottenland kennis genomen hebbende van het feit dat de Eerste Minister op ene vergadering van de Rijksverzekering geweigerd heeft zich van de Vlaamse taal te bedienen en daardoor niet alleen de Vlaamse ambtenaren in ongunstige toestand geplaatst heeft, maar ook argumenten aan onze vijanden bezorgd heeft, protesteert met klem tegen deze handelwijze.

Wijst er op, dat in alle omstandigheden een Vlaming zijn eigen taal moet spreken, en dat dit des te meer geldt voor hen die machtsposities bekleden.

Is van oordeel dat, om de herhaling van dergelijke feiten te voorkomen :

DE BESTUURLIJKE SCHEIDING DIENT INGEVOERD zoals zij door het COMPROMIS DER BELGEN op 16 maart 1929 DOOR DE SOCIALISTISCHE PARTIJ VOORGESTELD WERD.

HALLE — MOTIE

Het Bestuur van Afdeling Halle van de Volksunie, naar aanleiding van de ergerlijke houding van de Eerste Minister op de vergadering in het Hertoginnedal,

Stelt vast dat de Eerste Minister door Vlamingen gekozen werd en dat hij bijgevolg de taal van zijn kiezers, die ook de zijne is, steeds te eerbiedigen heeft ,en hij zijn ambt niet mag misbruiken om het prestige van onze taal te ondermijnen;

Is van mening dat in de achteruitstelling van de Vlamingen en van hunne taal slechts kan verholpen worden door de inrichting van een VLAAMS BESTUUR TE ANTWERPEN EN EEN WAALS BESTUUR TE LUIK zoals dit aanbevolen werd in het RAPPORT TROCLET VAN 28 OKTOBER 1929.

BRUSSEL

BURGERRECHT EN EERHERSTEL

Een bevoegd persoon stelt zich ter beschikking van de leden die wensen stappen aan te wenden voor het herkrijgen der burgerrechten of voor het bekomen van eerherstel.

De procedure is kosteloos, zelfs indien de aanvraag afgewezen wordt.

De personen die van deze dienst wensen gebruik te maken gelieven een schriftelijk verslag op te maken waarin alle bijzonderheden en data vermeld worden zoals : aanhoudingsdatum, datum van proces en beroep, datum van voorlopige invrijheidstelling, van genadeverlening, aantal gevangenissen, enz.

De zitdag zal gehouden worden de woensdag in het lokaal « Lorelei », J. Van Praetstraat, 17, Brussel (Beurs) van 19 u. 30 tot 21 u. 30.

VLAAMS SINDIKAAT VAN OPENBARE DIENSTEN

Een algemene vergadering van het Vlaams Syndikaat van Openbare Diensten te Brussel bijeengekomen op 14 april 1957 :

Stelt vast, dat de toepassing van de 45 uren week het personeel rechtstreeks heeft verdeeld en dat aan het spoor artikel 28 van het Algemeen Bevel 13 niet wordt nageleefd.

Stelt vast, dat het minimumloon van de ongeschoolde arbeiders in staatsverband en bij het spoor slechts vastgesteld werd op 18,75 fr. of 45.000 fr. per jaar in plaats van 48.000 fr.

Eisen de 19 1/2 dagen bijkomende rustdagen voor het rollend personeel en het stationspersoneel werkende in twee of drie ploegen met herziening van algemeen Bevel 13 van 1929.

Eisen een volledige baremaherziening die moet steunen op een jaarlijke minimum van 48.000 fr. tegen 100 p.c.

In afwachting van de volledige herziening vragen zij een maandelijkse vergoeding van 500 fr.

GEEN VLAAMSE KLASSEN MEER IN HET VLAAMSE OUDERGEM !

Op een verzoek van het Verbond der Vlaamse Kulturele Verenigingen van het Woluwedal heeft het gemeentebestuur van het Vlaamse Oudergem dus het verbijsterend antwoord moeten geven, dat er in de gemeentescholen ALDAAR GEEN VLAAMSE KLASSEN MEER BESTAAN !!!

Eens te meer hebben de Waalse ingewekken imperialisten het kunnen bewerken, dat hun zoontjes en dochtertjes vlak bij huis school kunnen lopen, terwijl de kinderen van onze Vlaamse mensen viermaal daagds het gevaarvol drukke verkeer moeten trotseren zo zij in hun moedertaal onderricht willen krijgen, want alleen in de Rijksmiddelbare school bestaan er, zogezegd, nog Vlaamse klassen. En die school ligt nu precies in de gevaarlijkste verkeerszone van de gemeente.

Ziet ge onze Vlaamse kleuters hun leertijd al doormaken als « MOBIELEN », zoals onze volwassen Vlaamse koolputters en fabriekarbeiders ? Dat belooft voor de toekomst !

Maar waarom is Minister Collard, de Minister van Onderwijs, medeplichtig aan de ontduiking van de wet ? Waarom duldt hij de afschaffing van de Vlaamse klassen te Oudergem ? Wat heeft de taalinspekteur hier ter zake gedaan ? Het bestaan van Vlaamse klassen in de Rijksmiddelbare school bewijst genoeg dat er nog Vlaamse schoolplichtige kinderen zijn te Oudergem.

Vlaamse Vaders en Moeders van Oudergem, en ook van elders in het land, wilt ge gezond onderwijs voor uw kinderen verkrijgen, stemt dan bij de volgende verkiezing voor mensen, die uw belangen en die van uwe kinderen zullen verdedigen, de Volksunie ! Want de afschaffing van het Nederlandstalig onderwijs is het werk van de drie kleurpartijen of wie is daar anders baas !

Vlaamsgezinden blijft ge dan dulden dat die kleurpartijen U op een dergelijke wijze met uw voeten spelen !

PAYOTTENLAND.

St KWINTENS - LENNIK — Voorlichtingsvergadering. Zondag 5 Mei na de hoogmis

Lokaal : In de Welkom bij Aug. Puttaert op de plaats.

Spreker : Wim Jorissen

LIMBURG

KANTON NEERPELT

Wim Jorissen en René Evers waren hier samen op bezoek bij tientallen partijgenoten doorheen gans het kanton. De vooruitgang geboekt gedurende de jongste maanden mag zonder enige overdrijving als merkwaardig betiteld worden. Vooral Lommel spant de kroon. De Volksunie heeft zich hier flink ingenesteld en beschikt er behalve over tientallen oude getrouwen over een uiterst flinke en grote ploeg jonge werkers. Volgende verkiezingen zullen dat aantonen.

Merkwaardig is vooral het feit dat de meeste van onze jonge propagandisten aldaar de vorige verkiezing nog niet eens Volksunie gekozen hebben. Het aantal blanco en ongeldige stemmen was er legio omdat de Volksunie er niet bekend was. Overpelt volgt trouw in het spoor van Lommel. Vooral dank zij het werk van René Evers blijven ook hier de resultaten niet uit. De andere dorpen volgen in vlugger of in trager tempo, maar ze volgen. Het abonnementenaantal gaat er flink de hoogte in.

Voor enkele dagen werd er duchtig geplakt in Lommel, Overpelt en Neerpelt. En de ploegen in de andere dorpen zullen niet lang op zich meer laten wachten.

Kanton Bree Peer ... ...

Ook in dit kanton werd er flink geplakt onder meer te Peer, Kleine Brogel, Wijchmaal en Eksel. De streek rond Peer begint goed te geven niet het minst omdat de boeren Baas Ganzendonk Dupont grondig beu worden. We wachten nu op de mannen van Bree. Ook daar wordt geroerd maar een konkrete organisatievorm hebben ze er nog niet bereikt. Allo mannen, geeft eens door!

In Limburg is de Volksunie-jongerenkring tot een ongekend sukses uitgegroeid. Op vrijdag 26 april had dan de eerste kontaktname tussen de jongeren plaats te Hasselt. De opkomst was boven alle verwachtingen en velen hadden zich nog laten verontschuldigen doordat ze wegens onvoorziene omstandigheden weerhouden waren. Onder diegene die gekomen waren, waren er verschillende, gelijk ons vijftal uit Neeroeteren, die 'n paar uur per fiets moesten trappen om op de vergadering aanwezig te zijn en nadien nog een paar uur om terug te keren. Niet te verwonderen dus dat het allen zonder uitzondering, idealistische mannen waren, bezield met de grootste ijver om de Volksunie te doen uitgroeien tot wat ze eens zal worden : nl. dé Partij van Vlaanderen, waarin alle Vlamingen zonder uitzondering zullen in treden. Tongeren en omgeving was best vertegenwoorigd (9 man). Verder waren er jongeren uit Maaseik, Lanaken, Vroenhoven, Hamont, Overpelt, Neeroeteren, Opglabeek, Bilzen, Hasselt, Berg en Koninksem.

Na het welkomwoord van dhr. Calmot die de jongeren wees op het nut, op de noodzakelijkheid, van deze organisatie, gaf Wim Jorissen 'n korte schets van de geschiedenis van de Vlaamse Beweging. Hij wees de jongeren erop dat alle jonge Vlamingen door de Vlaamse strijd zouden moeten bezield worden zoals ze ook bewonderend opkijken naar andere landen waar het volksbewustzijn in konflikt komt met de overheersende machten, en waar dit volksbewustzijn in opstand komt ten koste van vele offers, zoals bij ons in Vlaanderen de Vlaamse voorvechters alle onnoemlijke offers hebben moeten brengen. Nadat hij de jongeren werkelijk bezield had door de Vlaamse strijd, nam de voorzitter Jan Kaufmann het woord om meer de praktische zijde te bespreken. In enkele woorden wees hij op de taak van de Vlaamse jeugd die tweeërlei was, nl. de Vlaamsvoelende jongeren wijzen op de noodzakelijkheid van de Volksunie, want dat deze alleen effektief werk kan leveren; en ten tweede, de niet-Vlaamsvoelende jongeren doordringen van de noden van ons volk, om van hen alzo bewuste Vlamingen te maken.

Er werden nog enkele initiatieven genomen, o.a. het inrichten van een speciale sprekersschool voor jongeren, het uitgeven van lidmaatschapskaarten, het organiseren van kolportages, plak- en kalktochten, enz.

Waarlijk, het is 'n onverhoopt sukses geworden. Limburg geeft de toon aan. De jeugd, die thans aantreedt is idealistischer als die van vlak na de oorlog. In massa willen ze de Vlaams-nationale politieke strijd voeren. En in Limburg willen de jongeren de weg wijzen.

Ja, het daghet in den oosten !

Het voorlopig bestuur dat zal uitgebreid worden werd aangesteld als volgt :

Voorzitter : Jan Kaufmann, Hamont, student te Leuven;

Sekretaris : Jef Usé, Tongeren, student

Ondervoorzitter : Jaak Cuppens, Neeroeteren, student te Brussel.

BUSSEN VOOR HET KONGRES

Een bus loopt van uit Tongeren over St-Truiden naar Antwerpen. Inschrijvingen bij Jef Usé of bij Pol Jorissen en bij Manu Brans te St-Truiden. Vertrek Tongeren, Grote Markt, 8 uur.

Een tweede bus vertrekt uit Overpelt en loopt over Lommel. Aanmelden bij René Evers te Overpelt of Frans Kerckhof te Lommel.

Een reeks personenwagens zullen voor het vervoer uit andere plaatsen zorgen.

SOCIALE DIENST LIMBURG

Wie moeilijkheden ondervindt inzake kindervergoedingen of pensioenen kan zich wenden tot René Evers, Dorpstraat 152, Overpelt of tot Mevrouw Sylvie Grosemans-Ombelets, Koninksemsteenweg 12, Tongeren.

Binnenkort zal voor Limburg ook een Vlaamse Ziekenkas van wal steken onder leiding van Manu Brans, St-Trudostraat 7 te St-Truiden.

DE VOLKSUNIE — 3e JAARGANG — 4 MEI 1957 N° 9

REDAKTIE :
Mr Van der Elst, Hoofdredakteur, Beisegemstr. 20, N.O.Heembeek (Brussel)
Drs Wim Jorissen, redaktiesekretaris, Beethovenstraat 16, Anderlecht, Tel. (02)21.84.21 Alle briefwisseling voor blad op dit adres sturen.

Beheer : Kartuizersstraat 58, Brussel.

Jaarabonnement: 100fr. Halfjaarlijks: 50fr.
Steunabonnement : 200 fr. (minimum) **Losse nummers : 5 Fr.**

Alle stortingen voor het blad op postgiro 54.45.46, W. Jorissen, Brussel.
De Volksunie verschijnt de eerste en derde zaterdag van de maand.

Verantwoordelijk voor uitgave en opstel: Mr H. Wagemans, Stefaniestr., 14, Antwerpen.